

INDEX RERVM

Conventus designatis expenduntur, in c. Cum virum, n. 49. de Regular. pag. 56
Reluctantur, in c. Infirmante, n. 47. Qui Cler. vel voven. 51
Expenduntur ad Religionem facti extra Conventum designati, in c. Habitus traditionem sic contra Decreta Clementis VIII, ibidem, n. 44. 55
Novitii proprie non dicitur per solam acceptionem, ante habitum susceptionem, ibid. n. 45. 55
Novitii receptio extra locum ad recipiendos novitos nominatim Conventus designati an sit nullus, ibidem, n. 46. 55
Novitius receptus extra locum non designatum, nomine tamen Conventus designati ad recipiendos novitos a quo tempore incipit annus probationis, ibidem, n. 48. 56
Novitius quid agere debeat recipi possit in filium conventus ad recipiendos novitos non designati, ibidem num. 55. 57
Conventus a Congregatione super statu Regularium deligantur pro novitiis, & professoribus, in c. Relatum, n. 77. Ne Cler. vel Monach. 421
Novitii quid dixerunt, Novitius volens dimittere monasterio, non potest inquietari pro expensis, in c. Si quis, n. 7. de Regular. 18
Novitius ex voto Religionem ingressus si infra annum sine aliqua causa recedat, peccat mortaliter, sed sponte ingressus, peccat venialiter, in c. Porreclum, num. 71. de Regular. 66
Conjurationem, ibidem n. 72. 66
Novitius infra annum probationis libere redit ad seculum, nisi professione fecerit tacite, vel expressam, vel appareat eum voluisse vitam mutare, c. Statutus, n. 2. de Regular. 103
Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. n. 21. & 26. 105
Novitius recedens a Monasterio absque licentia Abbatis non potest dicit fugitivus, ibid. n. 4. pag. 103
Novitius quibus casibus prohibetur de iure communi a Monasterio exire, ibid. n. 5. 103
Novitius ad seculum rediens ante professionem an recipere bona, que Monasterio, vel alii donavit, ibidem, n. 22. & seq. usque in fin. 107
Quid si fuerit potestatus quod in monasterium intrabarantimo probandi Regulari, ibidem, n. 23. 107
Et quid si nullum fecerit protestationem, ibid. n. 25. 107
Et quid si donaverit expressa causa propter professionem, ibidem, n. 31. 107
Et quid si nullam causam expresserit, ibidem, n. 32. 107
Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. n. 34. & seq. 107
Novitio ante professionem abeunt omnia sunt restituenda que sua erant, ibidem, n. 50. 110
Novitius ad seculum rediens non debet vivere seculariter, id est dissolvi, in c. Confulti, n. 3. de Regular. 91
Potest tamen velles lascivias deserre, & uxorem ducere, ibidem, n. 9. 91
Si tamen vestes, cum quibus intravit, essent lascivie habitum esset ut illas deponeret, ibidem, n. 10. 91
Qui ad monasterium con venit habitum sumendo novitii potest infra annum ad seculum redire, nisi appareat eum voluisse mutare vitam omnino, ibid. n. 11. 90
Novitius potest ad aliam Religionem transire absque Superioris licentia, in c. Licet, n. 4. de Regular. 89
Novitius ante habitum professionem susceptum potest libere redire ad seculum, nisi appareat eum voluisse vitam mutare, quod in dubio non presumitur, in c. Conjugatus, n. 4. de Convent. Conjugat. 149
Novitii actus perfecte gesti non resolvuntur per errorem Religiosis, in c. Cum inter vos, n. 20. de sent. & rejudicat. 238
Novitius quoad examen, & explorationem voluntatis, Novitius an de cetero sint examinandi ab Ordinariis locorum ad prescriptum Decreti Clementis VIII, in c. de Religiosis, n. 58. de Regular. 710
Novitii non sunt ad hoc litu recipiendi nisi facta diligenter perquisitione de illorum natalibus, moribus, & vita antea, in cap. Apostolicam, n. 12. de Regular. 71
Novitii ex decreto Clementis VIII, olim recipi non poterant sine approbatione Episcopi Diocesani, hodie secus, in c. Porreclum, n. 33. de Regular. 62
Tridentinum Concilium, c. 17. sess. 25. de Regular. expenditur, in c. Cum virum, n. 10. & seq. de Regular. 51
Voluntatis exploratio si puella fit major 12. annis ex Concilio Tridentino habenda est ante habitum susceptionem, quam ante professionem, si suam minor ante professionem transtulit, & cur, ibidem, n. 11.
Elichaelis Medii de testimonio, qui Concilio Tridentino intererat, circa decretum, c. 17. sess. 25. de Regular. ibidem num. 12. 52

Voluntas impuberum qui Religionis habitum susceperunt, de iure communi explorari non debet, nisi post pubertatem, ibidem, n. 13. 51
Episcopus si velit, potest bis explorare voluntatem puella, quae ante duodecimum annum habitum Regularium susceperit, ibid. num. 12. 51
Vide in ver. Filia, & in ver. Novitius quoad aatem.
Examen novitorum, in c. Relatum, n. 79. Ne Cler. vel Monach. 421
Novitius a quo recipiendus, Praelati immediati Conventum ex communi observantia eliguntur possunt Novitios recipere, in c. Porreclum, n. 55. de Regular. 62
Novitios quis possit recipere in ordine siarum Minorum S. Francisci, ibidem, n. 36. 61
Et quid in ordine Praedicatorum, Eremitarum S. Augustini, & Carmelitarum, ibidem n. 37. 62
Novitii a quibus, & qua forma sint recipiendi ex Bulla, & Declarationibus S. N. ibidem, n. 38. pag. 62
Vide in ver. Professio, confessorii praesentis, & exspectationis, Novitius quoad renunciationem, Novitium renunciationibus necesse est adhiberi solemnitatem a statuto locorum requisitam, in c. Statutus, n. 45. ver. Hinc S. Congregatio Regular. 159
Novitius non potest in ingressu aliquid donare monasterio etiam si iuris, & non habeat parentes, ibidem, n. 10. 111
Novitii non prohibetur dare pecuniam monasterio in rationem eius super monasterio, vel per monale conventum in dotem illius post professionem emissam, ibidem num. 47. 111
Novitius potest licite exhortari, ut bona sua donet monasterio, in c. In praesentia, n. 10. de probat. 163
Et quid post Concilium Tridentinum, ibidem, n. 10. 163
Potest in sua professione praecipere ut aliquid ex bonis eius expendatur maxime in pios usus, aut ne quid alienetur, ibid. num. 13. 169
Novitius in Religione Fratrum Minorum potest de bonis suis libere disponere, ibidem, n. 49. 172
Servata tamen forma a Concilio Tridentino praescripta si disspoluerit inter vivos, secus si in ultima voluntate, ibidem, num. 50. 172
Novitius ad seculum rediens ante professionem an recipere bona, que monasterio, vel alii donavit, l. c. Statutus, n. 22. & seq. usque in fin. de Regular. 107
Vide in ver. Novitius quoad dixerunt.
Monasterio an liceat durante anno probationis apprehendere possessionem bonorum sibi a novitio donatorum intra duos menses ante professionem, & cum licentia Episcopi in c. Statutus, n. 47. & seq. usque in fin. de Regular. 113
Monasterio nihil tribuendum est, vel accipiendum ante professionem ex bonis novitii, vel Patrum, aut Confratrum suorum sub aera anathematis, ibidem n. 49. & 54. 113
Donans bona sua in ingressu monasterii illi recuperat si exeat ante professionem, in c. Statutus, num. 29. de Regular. 108
Oblationum bonorum inter tacita conditio si ingrediendi in religioe perseverat, ibidem, n. 30. 108
Donans ex causa ingressus in Monasterium, si non intret, recuperat bona donata, non obstante iuramento, ibidem, num. 32. 109
Donatio facta monasterio in ipso die ingressus licet non sit nulla ipso iure, tamen revocari debet si professio non tenet, ibidem, n. 32. 109
Donatio facta monasterio simpliciter, & absque ulla cautione vocari non potest, n. 33. 109
Donatio, seu renunciatio bonorum facta a novitio etiam cum iuramento post Concilium Tridentinum non valet nisi cum licentia Episcopi, vel eius Vicari, & intra duos menses ante professionem, ibidem, n. 34. 108
Nec has effectum sortitur, nisi professione sequatur, & in hoc tublatae sunt veterum Doctorum distinctiones, n. 35. 108
Bona monasterio donata venient non possunt novitio exactione ante decedente ante professionem, ibid. n. 36. 108
Donationes, seu renunciationes factae ante susceptionem habitum probationis an comprehendantur in decreto Concilio Tridentini, in c. 16. sess. 25. de regular. ibidem n. 40. & seq. usque ad n. 47. 109
Dominum rei donatae transit in ecclesiam, vel monasterium etiam sine actuali traditione, ibidem, n. 45. 110
Novitius an possit in pium ingella donare se ipsum, & omnia bona sua Religioni, in c. Cum dilectus, n. 4. & seq. usque in fin. de success. ab intestat. 319
Novitii transientes ad statum Oblatorum non prohibentur bona sua monasterio offerre, ibidem, n. 16. 104

ET VERBORVM.

Novitius offerens perpetuo, se & bona sua monasterio censetur renunciare novitium, ibid. n. 17. pag. 359
Dimissio beneficii, quam facit Novitius non sortitur effectum, nisi post professionem, in c. Non sine, num. 41. de Arbit. 601
Vide in ver. Monasterium quoad successionem, Novitius quoad tacitam professionem, Novitius per annum defersens habitum indistinctissimum ad seculum redire non potest, in c. Quia ingredientibus, n. 41. de testam. 318
Nisi huiusmodi habitum susceperit ante annos discretionis, ibid. n. 46. 318
Et quid si deferat habitum Novitorum distinctum ad habitum professorum, ibidem, n. 42. & 51. 318
Et quid si habitum professionis assumpserit, ibidem, n. 43. & 49. 318
Novitius, qui ante statum professionis suscepit habitum indistinctum non fit professor nisi illum deferat per annum post legitimum statum, ibid. n. 44. 319
Aut ingrat in adibus professorum, vel habitus professionis suscipiat, ibid. n. 45. 319
Novitius sit tacite professor si claso anno se adibus professorum immisceat, quamvis deferat habitum patenter distinctum ab habitu professorum, ibidem, n. 51. 319
Novitius qui per annum gestavit habitum probationis, & postea propositu absolute vitam mutare, an censetur tacite professor, in c. Confulti, n. 43. de regular. 97
Novitii, qui sponte seingentibus Professorum, per hoc censetur tacite proficere, in c. Vidua n. 3. de regular. 21
Declaratur, ibidem, n. 27. usque in fin. 21
Novitius qui se scienter immiscet actibus de iure consuetudine, vel statuto ad solos profesos spectantibus est professor si sponte id faciat, etatis sit apte, & triudo perseveret, ibidem, num. 29. & 38. 23
Novitius quamvis interessendo electionibus efficiatur tacite professor, tamen vox eius non valet, & cur, ibidem, num. 22. 23
Novitius per delationem analem habitum indistincti censetur tacite professor, praesumptio iuris, & de iure nisi alter fuerit professor, in c. Conjugatus, n. 5. de Convent. Conjugat. 149
Novitius adversus tacitam aversionem potest sibi cavere per protestationem praecedentem, in c. Ad Apostolicam, n. 11. de regular. 71
Novitius dicitur cuius facies immutatur, in c. Non amplius, num. 37. de militum. 220
Nullius verbum aequipollet verbo spoliatur, in c. Ad abolendam, n. 20. de Haereticis. 283
Episcopus an, & quomodo possit loca nullius diocesis visitare, & aliorum personarum ordines conferre, ac dimissiones concedere, in c. Nullus, num. 10. & seq. usque in fin. de Paroch. 378
Nullus diocesis loca origine privilegio, praescriptione, ibid. num. 12. 378
Nullus diocesis locorum privilegio, ibid. n. 16. 378
Nullus diocesis loca privilegio, ibid. num. 18. 379
Territorii dismembratio cum omnimoda iurisdictione in Clerum, & populum exclusio Episcopo facit locum nullius diocesis, ibidem, num. 20. pag. 379
Nullus diocesis loca qui sunt intra fines alicujus diocesis, aut extra, ibidem, n. 21. 379
Nullus diocesis status praescriptione, ibid. n. 22. pag. 379
Visitatio locorum nullius diocesis fieri non potest ab Episcopo in tribus casibus, ibidem, n. 40. 381
Pri V. decretum circa visitationem ecclesiarum curatum in locis ubi regulares exerceant utramque iurisdictionem non extenditur ad loca nullius diocesis, ibid. n. 43. & 47. 381
Nullus diocesis status non constituit nisi procedatur per viam dismembrationis territorii, in c. Cum dilectus, n. 31. de relig. domib. 218
Praelatus inferior non constituitur in statu nullius diocesis, nisi habeat in loco omnimodam iurisdictionem episcopalem, vel quasi, exclusio Episcopi, ibid. n. 26. 218
Erit liberatus etiam a iure reverentiae, n. 27. pag. 218
Iurisdictione quali Episcopi omnimoda privative ad Episcopum constituit inferiorem veluti in propria Diocesi, in c. Cum contingat, n. 37. de foro compet. 90
Vide in ver. Exempti, & in ver. Visitatio locorum, &c.
Nullitate solas ex defectu citationis iurisdictionis, & mandati in Urbe, & in statu ecclesiastico iudices debent attendere, & alius reiectis ad causam expeditionem procedere, in c. In nomine Domini, n. 47. de testib. 183
Nullus est dictio universalis negativa quae restrictionem non patitur, in c. Multa, n. 8. Ne Cler. vel Monachi. 400
Nullus est verbum universale negativum, in c. Nulli, n. 2. de reb. Eccles. non alienan. 273

Nullatenus dictio importat nullitatem actus ipso iure, in c. Qui Presbyterum, n. 22. de paroc. & remiss. & habet vim Decreti irritantis, ibid. num. 37. 112
Numerus praebendarum an frangatur per receptionem Canonorum ultra numerum, & per supererectum centum fructuum, in cap. Cum M. n. 50. de Constitut. 156
Numerus in monasterio constitutus, Vide in ver. Monasterium quoad praesentem numerum.
Numerus effrenatus vocalium reducitur, in c. Quia propter, §. Illud autem, n. 9. de elect. 99
Nunciatio novi operis, Aedificans post nunciationem novi operis non sufficit, ut patientiam praeter operis demolendi, sed aedificium eius sumptibus est demolendum, in cap. Cum ex iunctio, n. 2. de novi operis nunciat. 30
Et quid si nunciatio facta fuerit praedecessori aedificantis, ibid. n. 3. & seq. 30
Interdictum demolitorium novi operis datur haeredi, & in haeredem etiam post annum, ibid. n. 4. 30
Et transit in singularem successorem etiam dignitatis, ibidem num. 5. & 7. 30
Datur tamen ad patientiam, sed non ad impensam, ibidem num. 6. 30
Nisi successor ratum habeat aedificium caeptum, vel aedificet, ibidem n. 30
Vide in ver. Ecclesia quoad aedificationem, &c.
Nunciatus, & Procurator in quibus differant, in c. Cum dilectus, n. 2. de relig. domib. 216
Nunciatus simplex non admittitur ad agendum, vel defendendum, n. 3. 216
Nunciatus est veluti organum, & pica domini sui, ibid. n. 6. 216
Et confert verba in personam domini, & eiusque acquiri dicitur, ibidem, num. 7. 216
Nunciatus Principis non creditur sine litteris, & aliorum bona capientes potest resisti de facto, in c. Cum in iure, nu. 33. de Offic. delegat. 407
Numero, & aliis destinatio ad aliquod non creditur, nisi doceat se habere potestatem ab eo, qui potest dare, ibid. n. 42. 407
Noptia unde dicitur, in cap. Naviganti, n. 70. de Usur. 302
Noptiarum solemnitates quibus temporibus iure veteri prohiberentur, in c. Capellanus, n. 4. de fer. 112
Et quibus iure novissimo Concil. Trident. ibid. n. 5. 112
Noptiarum benedictiones fieri non possunt temporibus ab ecclesia interdictis, & est culpa mortalis si sine praescepto contravenirent, ibidem n. 6. pag. 112
Irem prohibentur his temporibus nuptialia convivia, ibidem n. 7. & 11. 112
Item traditiones uxoris ad domum viri etiam si fiat privata, ac sine solemnitate, ibidem, n. 10. pag. 112
Item carnalis copula, n. 11. 112
Nuptiarum solemnitate cur certis temporibus sint prohibita, ibidem n. 9. 112
Toleranti Concilii decretum prohibens carnalem commixtionem, & alias nuptiarum solemnitates temporibus ab ecclesia interdictis referatur, ibidem n. 12. 114
Nuptiae secundae cur non sint benediciendae, in c. Vir autem, num. 3. & 5. de secun. nupt. 109
Nuntius sunt majores potentiae in fari valentibus, quam in intus, in c. Tuae fraternitati, n. 28. de sponsal. 10

O.

Obedientia, id est prioratus, vel administratio Ecclesiae, in c. Monachi, n. 38. de statu Monach. pag. 169
Obedientia id est prioratus, vel officium certam habens administrationem, in c. Cum ad Monasterium, n. 27. de stat. Monach. 192
Obedientiam manulem Presbyteri, & simplices Clerici tenentur Praelato suo, & successoribus exhibere, in cap. His quae, n. 3. de major. & obed. 503
Declaratur, ibidem, n. 7. 503
Et quae dicatur obedientia, manualis, ibid. n. 4. 503
Obedientia, reverentia, & honorificentia an, & in quo differant, ibidem n. 8. 504
Oblationum, & obventionum appellatio veniunt etiam decima, in c. Cum contingat, n. 41. de decim. 397
Oblationes factae imaginibus alicujus Sancti depictae in pariete extra Parochialem, sed infra limites Sancti Parochiae cui debeantur, in c. Pastoralis, n. 4. de his quae fin. Praelat. 264
Oblationes factae ubi vis locorum infra limites Parochiae debeant Parocho, ibid. n. 10. 264
Ampliatu sex modis, ibidem n. 19. usque ad n. 29. & declarantur quinque a num. 25. usque in fin. 265
Conductuo ut oblationes factae imaginibus alicujus Sancti debeantur laico domino muri ubi depicta est illa imago, non valet, ibid. n. 19. 265

INDEX RERUM

4 Etiam respectu administrationis, ibid. n. 20. 265
4 Fallit, num. 21, & 22. 261
4 Oblationes res spirituales sunt quarum laicus non est capax, ibidem, n. 20, & 23, & 29. 265
4 Contrahentes laicorum ex consuetudine possunt recipere oblationes dummodo nil sibi applicent, sed in pios usus totum convertant, ibid. n. 12. 265
4 Laico domino muribus facta imago depicta est non potest Episcopus concedere ut oblationes dispenderit ad libitum suum, ibidem, n. 23. 265
4 Oblationes factae sacrae Imagini existenti in Capella, seu oratorio infra limires Parochiae debentur Parocho non autem Capellano ibi insituro, ibidem, n. 24. 263
4 Idem si fiat ad altare in Capella alicujus Ecclesiae ibidem, num. 25. 265
4 Oblationes, quae sunt S. Imagini existenti in Cathedrali non queruntur Episcopo, sed Archiepiscopo curam animarum ibi exercenti, ibid. n. 26. 266
4 Oblationes factae Presbytero celebranti sunt Rectoris Ecclesiae, non autem Presbyteri, ibidem, n. 27. 266
4 Nisi sit Episcopus qui Missam celebret in Ecclesia Parochiali ibidem, n. 28. 266
4 Oblationes cedunt Parocho in dubio tantum. Secus si appareat facta alterius contemplatione, vel in alium usum sint destinatae ex pia intentione offerentium, ibidem num. 29. 266
4 Oblationum administratio spectat ad Parochum non ut sibi applicet, sed ut dispense in usus ab offerentibus praescriptos ibidem, n. 30. 266
4 Oblationes an, & quomodo à Parochis sint dividendae, ibid. num. 31. 267
4 Oblationes quaruntur Episcopo si locus ubi depicta est religiosa imago non sit intra fines alicujus Parochiae, ibidem, num. 32. 267
4 Canonica portio an de oblationibus Episcopo debetur, ibidem, n. 33. 267
4 Oblationes quae sunt in Ecclesiis Regularium queruntur Monasterio pro Monachis ibi servientibus, ibid. n. 34. 267
4 Consecrudo ut oblationes non debeantur Parochiali, sed alteri Ecclesiae, vel personae ecclesiasticae valida est, ibidem num. 36. 267
4 Oblationes factae novis Sacerdotibus dum celebrant primas Missas queruntur ipsis, & non Parocho, ibidem num. 37. 267
4 Mens offerentium recipit interpretationem à Consuetudine ibidem num. 38. 267
4 Sacerdotes novi non prohibentur primas Missas decantare, & in illis post offerentium in medio altaris ad populum se convertere, & oblationes accipere à sponte dantibus, sed per ambulationes per Ecclesiam, & extensiones prohibentur ibidem, num. 39. 267
4 Parochi debent tolli post offerentium in medio altaris vertere se ad populum, & invitando ad oblationes manus convertere, & oblationes accipere à sponte dantibus, sed alius Sacerdotibus hoc non licet, ibid. n. 40. 267
4 Parochi ante consecrationem possunt recedere ab altari post offerentium, & ad infernum locum Ecclesiae accedere ad recedendas mulierum oblationes, ibid. n. 41. 268
4 Oblationes an possint laicos locari, aut vendi, ibid. n. 42. 268
4 Laici non licet de altari immediate oblationes accipere, ibid. num. 43. 268
4 Oblationes quae sunt Imagini alicujus Sancti depictae in pariete extra parochialem Ecclesiam cui debeantur, in c. Quoniam, n. 4. de decimis. 328
Vide in ver. Laicus quoad decimas,
7 Oblati alicujus religionis an sint iudicandi personae ecclesiasticae adeo ut à foro seculari, & de iudicibus tam quoad personas, quam quoad bona debeant esse immunes, in c. Ut privilegia n. 1. & seq. usque in fin. de privileg. & praesertim, num. 6. ver. Et huius sequitur. 76
7 Et quatenus sint immunes an eorum exemptio extendatur etiam ad conjugatos, ibidem, n. 27. pag. 76
7 Et an exemptio à foro seculari suffragetur pro delictis ante oblationem commissis, ibidem, n. 35. pag. 76
7 Et an oblatis carentes requiritur Concilii Tridentini in cap. 11. sess. 24. subsint Episcopo tam in spiritualibus, quam temporalibus, ibidem, n. 34. 76
7 Et an subsint cumulativè, vel privative ad Superiores religionis cui funt oblatis, ibidem, n. 26. 76
7 Oblati an sint privilegii religionis, cui oblatis sunt, ibidem n. 2. Declaratur, n. 4. & seq. 77
7 Oblati quales esse debeant ut privilegia potantur, ibidem, num. 4. & n. 11. 77
7 Oblati non servi Monasterii, ibidem, n. 6. 77
7 Oblati acquirunt Monasterio non sibi, ibidem, pag. 77
7 Oblatus plene non dicitur qui sibi utrumfructum retinet;

licet gaudeat privilegio sepulturae tempore interdicti, ibid. num. 7. 77
7 Oblatus plene non dicitur offerens se, ac bona praesentia, ibidem, n. 8. 77
7 Oblatio plena quid requirit, n. 9. 77
7 Oblati promittunt obedientiam licet non monachalem, ibid. num. 10. 77
7 Oblatus renunciat proprio, & amittit testamenti factionem, ibidem, 77
7 Bona oblata etiam sine persona efficiuntur ecclesiastica, ibid. num. 12. 77
7 Offerens bona sine persona non efficitur persona ecclesiastica, ibidem, n. 13. 77
7 Offerens se aut simpliciter, aut sine bonis, aut cum reservatione bonorum non est persona ecclesiastica, ibidem num. 14. 77
7 Oblatio censetur celebrata iuxta ecclesiae statum, vel consuetudinem, ibidem, n. 15. 77
7 Offerens se simpliciter non censetur obtulisse bona, ibidem, num. 17. 78
7 Offerens se, & majorem partem bonorum non dicitur persona ecclesiastica, ibidem, n. 18. 78
7 Oblatus non dicitur, cui pars bonorum oblatorum in enchyristicum conceditur, ibidem, n. 20. pag. 78
7 Conciliationes circa oblatos, n. 21. 78
7 Oblatio non excluditur ex detractione, vel usu facti rei oblatae permittente superiore, ibidem, n. 22. 78
7 Oblatio an habens mutationem requirit, & qualem, num. 23. & 25. 78
7 Oblatio an requiritur seculorum relinquatur, ibid. n. 25. 78
7 Oblati plene an gaudeant privilegio si ante, vel post oblationem matrimonium contraxerint, ibidem n. 28. 79
7 Oblati conjugatos gaudet omnibus privilegiis persona ecclesiastica, ibidem n. 32. 79
7 Oblati post delictum commissum an, & quando subsint foro seculari, ibidem, n. 33. 79
7 Episcopi jurisdictionem in oblatos respicit spiritualia tantum, ibidem num. 24. 80
7 Oblati non habentes requisita an eximantur à jurisdictione Diocesana, ibidem, n. 36. 80
7 Concilium Tridentinum quid statuerit circa oblatos praeter jus commune, n. 37. 80
7 Episcopi jurisdictionem in oblatos an sit cumulativa, ibidem num. 38. 80
7 Oblatos patrum de impubertate se habent ad professionem sicut sponsalia ad matrimonium, in c. Si quis, num. 14. de regular. 9
7 Oblatus religioni potest quodcumque exire post pubertatem nisi expresse, vel tacite professione emiserit, ibidem num. 16. 10
7 Oblati alicujus religionis an sint de foro Ecclesiae, in cap. Nullus, num. 48. de foro compet. 38
7 Offerens simpliciter se, & sua Ecclesiae Regulari censetur obtulisse etiam futura, in c. In praesentia, n. 5. de probat. 108
7 Offerens se, & sua religioni sine ingressu non dicitur mortuus mandando, imo potest matrimonium contrahere, ibidem, num. 7. 108
7 Offerens se religioni simpliciter non renunciat propriis, nisi professionem emittat, ibidem, n. 8. 108
7 Oblationem personae, & bonorum potest monasterium recipere, etiam iuramento firmatam, ibid. num. 9. 108
7 Clericus bona à se collata Ecclesiae in qua est beneficiatus, auferre potest, & secum in monasterium transferre, in c. Et transmissa, n. 10. de renunciat. 144
7 Oblatio probatur per unum testimonium de veritate, & per confessionem etiam incidentem factam, in c. Cum dilectus, n. 3. de iudicibus, ab incedat. 337
7 Oblati, seu donati qui proprie dicantur, ibidem, n. 10. 337
7 Et in quo differant à Conversis, ibidem, n. 13. 338
7 Oblati comprehenduntur in c. 16. sess. 23. de regular. ibidem num. 14. & seq. 338
7 Oblati non gaudent privilegio religionis, nisi ex toto sint translati, in c. Cum & plantare, n. 5. de Privileg. 45
7 Oblati sunt sui iuris, proprium habent, & matrimonium contrahunt, in c. Non est vobis, n. 17. de Regular. 27
7 Oblati censentur Ecclesiae, vel monasterio se obtulisse sub certa conditione, nisi ad archiepiscopum regulam transire voluerint, ibidem, n. 18. 27
7 Oblatus quis, & sua bona obtulit Ecclesiae seculari, potest bona illa secum ad aliam Ecclesiam, vel monasterium transferre, ibidem, n. 20. 27
7 Oblatio ad Religionem in genere an dirimat matrimonium postea contractum, in c. Perlatum, n. 34. de ius. quae vi met. caus. 583
7 Oblatio nunquam inducitur ubi constat de mente legis obigare nolentis, in cap. Explicari, n. 10. de obliet. seu. 330

ET VERBORUM.

2 Obligatio semel extincta in perpetuum non reviviscit, in c. Quoniam, n. 38. de iur. parat. 238
4 Obligatio Episcopi ordinantis Clericum sine titulo oritur ex contractu, vel quasi, & ideo transit ad haereditem, in c. Cum secundum, n. 37. de preben. 112
4 Obligatio quae contrahitur ex ordinatione sine titulo an sit realis vel personalis, ibid. num. 40. pag. 112
4 Obligatio ad perseverandum in Religione unde oritur, in c. Si quis, num. 26, 68, & 72. de Regular. 19
4 Obligatio naturalis oritur ex contractu etiam nullo ex defectu solennitatis, ibidem, n. 44. pag. 13
4 Obligatio naturalis quos effectus producat, ibid. pag. 13
4 Obligatio habetur pro non adimpleta quando impl. mentum non durat sine facto illius, qui adimplere tenetur, in c. Porcedum, n. 58. de Regular. pag. 64
4 Obligatio naturalis non oritur ex consensu quando lex positiva resistit actui, in c. Publicato, n. 31. de elect. 121
4 Idem quando actus peccat in sua forma, ibidem, num. 32. 121
2 Vel quando lex decrevit actum ipso iure nullum, ibidem n. 33. 121
4 Obligatio ad religionem in genere, quibus modis inducatur, in c. Coniugati, n. 8. & n. 44. & 50. de regular. 90
4 Obligatus ad Religionem in genere per suspensionem habitus Novitium cum proposito mutandi vitam potest ad laxiorem ordinem pertransire, ibid. n. 7. & 29. 91
4 Ecclesia non potest obligare quemquam invitata ad Religionem in genere, ibid. n. 30. 93
4 Obligatio ad religionem in genere per suspensionem habitus professionis non oritur ex voto simpliciter, sed ex tacita professione, ibid. num. 36. pag. 96
4 Obligatio ad religionem in genere an dirimat matrimonium post contractum, ibid. n. 43. & seq. pag. 97
4 Obligatio ad religionem in genere non requirit consentum recipientis, ibid. n. 55. 98
4 Obligatio ad religionem in genere quae de iure oritur ex professione emissa in religione non approbata, an subsilata fuerit à Concilio Tridentino, ibid. n. 47. & seq. 99
4 Fingens se laicum, & professionem faciens in monasterio monialium obligatur ad religionem in genere, ibidem num. 54. 98
4 Obligatio ex pluribus causis ad idem numero, semel solvenda liberatur, secus si ad idem in specie, in c. Fratrum, n. 79. de sepultur. 371
4 Obligatio pluri in Ecclesia est unica, & individua, in c. Cum percussio, n. 16. de Cler. agrotan. pag. 192
4 In obligationibus individuus qui non tenetur, ad totum ad nihil tenetur, ibid. n. 17. 192
4 Obligatio naturalis non oritur ex contractu omnino, nullo, in c. Ad audientiam, n. 17. & 24. de spons. & matrim. 3
Obligatio Cameralis,
Obligatio Cameralis practica antiqua fuit abolita per Concilium Tridentinum, & reformationem Pii V. in c. Sacro, n. 42. de iur. excomm. 202
Vide in ver. Auditor Camera.
2 Obligatus rationis de deposito onere, & reddita ratione, ordinari potest, prius vero non, in cap. Magnus, num. 7. & num. 11. & 22. de obligat. ad ratiocin. 340
2 Ratiocinia quae sint, ibidem, n. 11. 341
2 Obligatus rationis prohibetur promoveri ad ordines, sed non ad Dignitates, ibid. n. 12. 341
2 Obligatus rationis prohibetur in aliqua religione ad habitum, & professionem admitti, sed si de facto admittatur professio non est iusta, ibid. n. 13. 342
2 Obligatus iuramento ad librum scribendum, vel aliud scripturum exhibendum an possit religionem ingredi, ibidem num. 10. 342
2 Obligatus ratiocinis quas ob causas prohibentur ordinari, num. 19. 342
2 Administratores bonorum alterius an, & quibus casibus prohibentur ordinari ante dimissum officium, & reddita ratiocinia, ibidem, n. 22. & num. seq. 343
2 Quid in administratores ecclesiasticarum, vel miserabilium personarum, ibid. num. 23. 343
2 Et quid in administratores personarum secularium non miserabilium, ibid. n. 24. 343
3 Obsequium necessitas subiectionem arguit, in c. Ex Episcopo, num. 6. de probat. 138
1 Obsequia quae debent patrono libertus sunt honoris, & reverentiae, in c. Quae Ecclesiarum, n. 70. de Constitut. 133
4 Obsequentia longè post fundationem non potest esse interpretativa actus fundationis, in c. Conquirente, num. 23. de Cler. non resid. 40
4 Obsequentia subsequens superat omnes alias probationes, & est omnium interpretatio regina, in c. Tux, n. 14. de Cler. non resid. 69

4 Obstinere dicitur qui habet ius in re, & legitime possidet, in c. Episcopus, n. 27. de preben. 37
4 Obstinere idem est quod habere, in c. De rectoribus, n. 17. de Clericis agrotan. 696
4 Obstinere quis dicitur quando canonicè possidet, & habet ius in re, ibid. n. 19. 196
4 Tamen veniatur etiam in detractione, ibid. nu. 37. ver. Et eo magis. 196
4 Obstinere verbum quid proprie significet, in c. Dilectus, ibi secundo, num. 25. de Preben. 141
4 Obstinendum verbum est valide latum, & comprehendit decimas, & alios redditus spirituales cuiuscumque sint qualitatis, in cap. Pastoralis, n. 18. de his qui fi. à Prælat. 265
Ocella peccandi,
Vide in ver. Peccatum,
4 Occidendi iurem, vel latronem cum se poterat aliter liberare tenetur agere penitentiam, de qua, in c. Interfecti, de homicid. n. 1. 250
4 Occidens cum qui de iure naturali, vel divino poterat occidendi non peccat, secus si de iure positivo tantum, ibid. n. 254. 254
4 Occultum dicitur quod probari non potest, in c. Dilectus, n. 38. de tempor. ordinat. 203
4 Occultum dicitur quod factum est coram paucis, in cap. Quod nobis, n. 3. de clandest. despons. pag. 28
4 Occultum proprie quid sit, in c. Vestra, num. 45. & seq. n. 121. de Cohabit. Cler. & mulier. 11
4 Solus Dei iudicio relinquatur, ibidem, n. 46. pag. 11
4 Occultum per se quod dicitur, ibid. n. 48. & seq. & n. 121. 12
4 Occultum, & per se occultum qualiter differant, ibid. n. 51. 12
4 Occultum quandoque accipitur prout distinguitur contra notorium, ibid. n. 107. & seq. & n. 128. pag. 18
4 Contrarium, ibid. n. 109. 18
4 Declaratur, ibid. n. 112. & 128. 18
4 Occultum accipitur prout contradiungitur à publico, ibid. num. 113. 18
4 Contrarium, ibid. n. 116. 18
4 Declaratur, ibid. n. 117. 19
4 Occultum accipitur pro penè occulto, & probabili, ibid. num. 118. & seq. 19
4 Quod verum est large, secus secundum proprietatem vocabuli, ibid. n. 121. & seq. & n. 127. pag. 19
4 Occultum proprie dicitur, quod ex sui natura, vel ex accidenti probari non potest, ibid. n. 121. pag. 19
4 Occultum dici potest, quod non est notorium, sed Concilium Tridentinum non est restringendum ad hanc acceptiorem, ibid. n. 128. 65
4 Occultum vix considerari potest in materia Bullarum contra bannitos, & extrahentes frumenta, & ideo iudicis remittendi per Episcopos ad sedem Apostolicam, ibidem num. 129. 20
4 Et quid si ab observatione iudicii, ibid. n. 133. pag. 20
4 Et quid si medius depravatus, & falsis testibus, ibid. n. 134. 20
4 Et quid si accusator per annum tacuerit, ibid. n. 135. 20
4 Et quid si reus non fuerit dimissus cum cautione de se respiciendo, ibid. n. 136. 20
4 Occultum remaneat delictum, non obstante sententia iudicis secularis contra Clericum lata, & fama inde iurbata, ibid. n. 138. & num. seq. 21
4 Occultum dicitur delictum si simplicibus tantum sit notum, ibid. n. 141. 21
Vide in ver. Dispensatio super irregularitate oculorum.
4 Crimen Acolytha adiuvantis Espiritum si est occultum non impedit promotionem seu ius publicum, nisi cum eo Religionem inrante dispenderit, in c. Ex litterarum, de Apolat. & reiteration. Bapt. n. 1. 246
4 Occultum an dici possit crimen si aliquibus sit notum, ibid. num. 2. 246
4 Occultum non distinguitur à manifesto in his, quae non geruntur ratione publici officii, sed concessum privatam utilitatem excommunicari, in c. Postulatus, num. 10. de Cler. excomm. pag. 358
4 occultat per se non subsunt iudicio Ecclesiae, sed solum occultat per accidens, in c. Dolentes, num. 23. de elec. Mis. far. 307
4 Contrarium, n. 62. 307
4 occipitare, motus, & hostium incurfus equiparantur, in c. Inter cetera, n. 5. de offic. ordinari. pag. 437
4 occultum officium amicitiae dicitur est quam linguæ, in c. Cum percussio, n. 14. de cler. agrot. 192
4 oculus libio depingere non licet, in c. Multa, n. 66. de cler. vel Monach. 399
4 odium varochianorum non est sufficiens causa non residendi, in c. Clericos, n. 30. de Cler. non resid. 79
4 odium inter conjuges exortum an sit iusta causa dispensandi super rato, in c. Ex parte, ibi secundo, n. 25. de Convers. Conjugat. 161

INDEX RERVM

1 Oeconomus agit nomine monasterii, & stat in iudicio pro causis ad monasterium spectantibus, in c. Conquerente, n. 2 de offic. ordin. 461
2 Oeconomi appellatione quis veniat, ibidem, num. 3 463
2 Oeconomus in Ecclesia vacante per Episcopum est potestatis, si illius ordinatio ex aliqua causa differatur, in c. Cum vos, n. 1, & 4, de offic. Ordinar. 440
2 Oeconomus de iure communi non potest constitui per Episcopum in Ecclesia vacante, si ea sit iuris patronatus Ecclesiastici, ibidem, num. 3, & n. 8 440
2 Secus ex Concilio Tridentino, ibidem, n. 7 440
2 Oeconomus debet Episcopum constitutere Parochialis statum habita notitia illius vacationis, ibidem, d. n. 7 440
2 Oeconomus dicitur cuius Ecclesie gubernanda mansuratur, ibidem, n. 10 440
2 Oeconomus in Ecclesia vacante ab Episcopo deputatus habet administrationem omnium bonorum Ecclesie vacantis, etiam si institutio non ad Episcopum, sed ad inferiorum spectet, ibidem, n. 13 440
2 Non tamen debet fructus sibi applicare, sed in utilitatem Ecclesie convertere, vel successoribus reservare, ibidem, num. 16 441
2 Item tenetur inventarium conficere, ibidem, n. 17, pag. 441
2 Et debet esse Clericus, ibidem, num. 18 441
2 Debetur tamen illi congrua arbitrio Episcopi, ibidem, n. 19, 441
2 Et unde hac portio sumenda sit si fructus sunt consumpti, vel insufficientes, ibidem, n. 20 441
2 Oeconomi deputatio in Ecclesia vacante non pertinet indistincte ad episcopum, sed ad eum, qui habet ius instituendi, ibidem, n. 24 441
2 Et quid post Concilium Tridentinum, ibidem, n. 25 441
2 Oeconomi deputatio in Parochialibus vacantibus non spectat ad Abbatem habentem ius conferendi, sed ad Episcopum viciniorum, ibidem, n. 26 441
2 Offendere plures difficultus est, quam unum, in c. Mandato, n. 3, de Simonia 179
4 Officialis Penitentiarie an ex sola causa quod cecus evasit sublepoterit ab officio removen, & alius in eius locum subrogari, in cap. Consultationibus, n. 24, & seq. usque in fin. de Cler. agrotan. 203
4 Officialis perpetuus habet titulum, ibidem, n. 38, pag. 203
4 Officialis propter morbum perpetuum, & incurabilem effugatus in habitus non potest ab officio removen, sed dandus est illi coadjutor, ibidem, num. 40 203
4 Officialis Penitentiarie percipiunt in absentia fructus, & emolumenta quantum sunt legitime impediti, ibidem, num. 44 vers. Corroborentur, pag. 203
6 Officialis potest intrare societatem super fructibus sibi debitis à recognoscantibus bonam fidem, in c. Naviganti, num. 63 de usur. 201
4 Officialis perpetuus propter morbum incurabilem ab officio non removen, sed datur illi coadjutor, in c. de Reclonibus, n. 44, de Cler. agrot. pag. 193
4 Officialis dicitur administrator in utilitatem Monasterii, nec potest de fructibus disponere, in c. Monachi, n. 43, de stat. Monach. 170
1 Officialis perpetuus sine iusta causa de potestate ordinaria amoven non potest, in cap. Ceterum, n. 37, de Reclonibus, 192
1 Officialis electus, quante confirmationem evasit cecus, debet in eodem officio remanere, illudque per alium exercere, ibidem, num. 43, & n. 39, pag. 193
1 Officialis, qui ex propria culpa in morbum incidit, removen ab officio secundum leges, ibidem, n. 68 194
1 Secus secundum Canones, ibidem, n. 69 194
1 Officialis Collegiorum Urbis a gravitate, vel senio, aut alias legitime impediti ex consuetudine inferviunt per substitutum, sibi que emolumenta percipiunt, ibid. n. 79 193
Vide in ver. Officium, Causa, Mutus, Infirmus.
1 Officium obtinens ad sui vitam Evadit cecus, an valeat provisorio de eodem officio alteri facta sine derogatione Regule de iure quatio non tolli. discutitur in c. Ceterum, n. 37, & seq. usque in finem de Reclonibus. 192
1 Officia de sui natura regulariter sunt perpetua, presertim si concedantur ad vitam, ibid. n. 38, 192
1 Officium obtinens sine gratuito, sive onerosum si fiat in habitus non privatur officio, sed infervit per substitutum, & retinet stipendia sua, ibidem, num. 44 193
1 Retinuit officium requirit indistinam personam, ibidem, n. 45 193
1 Officio, vel beneficio quem privare sine culpa peverum est, & contra Ecclesiasticam censuram, ib. n. 47, & seq. 193
Vide in ver. Causa, Officialis, Mutus, Infirmus.
1 Officia perpetua, & spiritualia regulantur per omnia ut beneficia Ecclesiastica, ibidem, num. 76 195
1 Imo difficultus quis removen ab officio, quam à benefi-

cio, ibidem, num. 77 195
Officium iudicis.
1 Iudex in materia peccati ex officio providere potest ubi clauditur os agentis, in c. Praterita, n. 6, de Converi, Coniugat. 132
4 Officium Iudicis nobile semper datur ubi deficit actio ad consequendum quod sibi debetur, vel ad cogendum obligatos, qui actione directa non possunt adstringi, in c. Quodiam, n. 34, de decim. 391
4 Fundatur in equitate, ibid. & n. 37 391
4 Conceditur ad instigationem, ibid. n. 35 191
4 Et late sumpto vocabulo venationis appellatione, ibid., num. 36 391
4 Officio iudicis ex equitate succumitur ubi actio deest, in c. Gravis, n. 36, de restruct. spoliat. pag. 149
7 Iudex supplet ex officio ubi veritur periculum animarum, in c. Sacro, num. 35, de sent. excom. pag. 203
1 Iudex non impartitur officium suum nisi volenti, & petenti, in c. Venerabilis, num. 21, & 26, de Iudic. 38
3 Iudex debet litem breviter studere, & artibus linguatoribus occurrere, ibidem, num. 27, 38
2 Offici nomen convenit tam maioribus, quam minoribus ordinibus, & latissime patet, in c. Cum contingat, n. 126, de arat. & qual. 271
4 Officium patendi per bonorum operum exemplum personarum, dilucide quantum ad pronuntiationem oris, & devotio quantum ad mentis elevationem, ibidem, n. 39, 308
3 Homines diversae professionis non sunt in eodem officium sociandi, in cap. Cum causam, num. 8, de elect. 77
1 Si locum in ius ut sint unum corpus, secus si tamquam singuli, ibidem, num. 10 77
4 Officium tunc dicitur Papa voluisse alteri tradere, & privare possessorem quando in locum eius alium subrogat in cap. de Reclonibus, n. 20, de Cler. agrotan. 196
2 Declaratur, ibidem, n. 39 196
2 Offici divini celebratio non refertur ad celebrationem Missae, in c. Ut Abbates, n. 7, 4, de arat. & qual. 253
2 Declaratur, num. 82, & seq. 253
Vide in ver. Monachus quoad Officium Divinum.
Divina officia non requirunt ordinem Sacerdotalem ibidem, num. 106, 253
3 En prior in redemptione officii recuperare debet nedum pretium, fed etiam pretii accessum, in c. Ex epistola, n. 31, de probat. 19
4 Officiorum omnimoda dispositio in conferendo, transferendo, & removen pertinet ad Romanum Pontificem, in c. Consultationibus, n. 31, de Cler. agrot. 204
4 Declaratur, ibid. n. 46, vers. Quarto, & n. 72, & 76 204
4 Officia ecclesiastica perpetua regulantur ad instar beneficiorum, & dignitatum, quae in titulum conferuntur, ibidem, n. 37 205
4 Officia, & beneficia conferri debent personis, quae digne valeant administrare, in cap. Nulla, n. 22, de Concl. pabr. 232
4 Officium quid sit, in cap. Ad haec, n. 33, de proben. 158
4 Officium cui interdictum & executio, in c. Sicut te, n. 37, de Cler. vel Monach. 427
4 Officium nullum Clerici possunt habere in Republica seculari, in c. Multa, n. 20, de Cler. vel Mon. 305
4 Officium tunc dicitur Papa voluisse alteri tradere, & privare possessorem quando in locum eius alium subrogat, in c. de Reclonibus, n. 20, de Cler. agrot. 196
4 Declaratur, ibid. num. 39 196
4 Officia manualibus facti ordines non annectuntur ibidem, num. 23 197
4 Officia quaedam Penitentiarie conferuntur praevio concursu qui in manualibus non servatur, ibid. n. 29 197
4 Officium manuale respectu illius, cui ad vitam fuit collatum censetur perpetuum, ibid. n. 21, pag. 197
4 Officium Beatæ Mariæ Virginis, ac defunctorum an ex precepto recitare teneantur Monachi S. Bernardi Hispaniam Ordinis Cisterciensis, in c. Presbyter, n. 30, & seq. usque in finem, de celebr. Missar. 207
4 Officium B. Mariæ Virginis, ac Defunctorum, & quae praescriptum Rubricarum non dicunt, & psallunt, non precant, ibid. n. 32 207
4 Officium B. Mariæ Virginis an esset in precepto ante Balam Pil., ibid. n. 33, & seq. 207
4 Obligatio praedicti officii ad eum qui sumptus, ibid. n. 34, 208
2 Jura nihil magis abhorrent, quam unum occupare officia plurium, in c. Ad hoc, n. 18, de Offic. Archid. 376
4 Officium nulli praeter Abbatem in monasterio esse perpetuum, in c. Cum ad monasterium, n. 29, de stat. Monachor. 192
4 Officium nocturnum, & diurnum à Praelatis, & Clericis studiose

ET VERBORVM

studiose, & devotè celebrari debet, in c. Dolentes, n. 1, de celebr. missar. 205
4 Et quomodo intelligatur verba studiose, & devotè, ibidem, & num. 39, 40, & 42. 205
4 Ad officium divinum tenetur Clericus in factis, non autem in moribus ordinibus constituti nisi sint beneficiati, ibid., num. 3 206
4 Officium divinum dicentes, vel Missam audientes cum distractione voluntaria satisfaciunt precepto Ecclesie, ibid., n. 17, & n. seq. usque in fin. 206
4 Quid si distractio proveniat ex eo, quod quis scienter se occupet in actu extraneo, & incompabili cum interna attentione, ibidem, & num. 19, & 27 206
4 Et quid si proveniat ex solo actu interiori, ibidem, & n. 20, & seq. usque in fin. 206
4 Referuntur Authores, & fundamenta opinionum affirmativae ibidem, & n. 21, & seq. usque ad n. 37 206
4 Officium studiose, & devotè non celebrantes non obligantur ad culpam, sed ad poenam suspensionis, ibid. n. 37 207
4 Contumacia, & num. 37 207
4 Officium recitans, vel Missam audiens si cor ad Deum non habeat, mortaliter peccat, ibidem, n. 38, & n. seq. ad n. 31, & num. 35. 208
4 Declaratur, & n. 31, & seq. 208
4 Officium debet dici reverenter quantum ad compositionem corporis, dilucide quantum ad pronuntiationem oris, & devotio quantum ad mentis elevationem, ibidem, n. 39, 308
4 In officio praecipue de oratione, & formalis, quae est donum Dei, non autem sola externa, & materialis quam habent etiam Hypocritae, ibidem, n. 40 308
4 Officium recitans, vel Missam audiens, & aliud cogit, mentitur, ibidem, num. 44 309
4 Officium, ut satisfit ad precepto necesse est, ut non procedat ex sola imaginatione, sed ex deliberatione, quae attentionem requirit, ibidem, n. 45 309
4 Non tamen oportet ut in prosecutione officii attento semper duret secundum essentiam actus, sed satis est, ut duret iocundum virtutem, ibid. n. 46, & n. 49, & 68. 309
4 Divina officia non requirunt ordinem Sacerdotalem, in c. ut Abbates, n. 106, de arat. & qual. pag. 430
4 Quilibet levis non vitatur nisi sit de forma, in c. ad nostram, n. 22, de regular. 32
1 Opinarum quid sit, in c. Ne imitatis, n. 12, de Constitut. 36
1 Opinarum non est in nobis, necesse enim fallam, aut certum dicere, ibidem, n. 126, & n. 130, & 139, & n. 154, & seq. 37
1 Imaginam quidem pollimus ut volumus, sed non opinari, ibidem, n. 135, & 140 39
1 Opinarum aliud est, & aliud fingere, ibid. n. 140, & 141 39
1 Opinarum liberatum non habet intellectus, ut libet, sed cogitur obedi se conformare, ibidem, n. 143, & n. 154, & n. 155, & sequens, pag. 601
1 Intellectus non habet libertatem opinandi, ut libet, sed videtur inditum in eam partem, in qua sunt fortiori motiva, ibid. n. 279 79
Opinio communis.
1 Opinio illa semper est proferenda, quae habet pro se legem, vel probatam consuetudinem, in c. Ne imitatis, n. 21, de Constitut. 41
1 Opinio quid sit, ibid. n. 22, & n. 27, & 91, & seq. & n. 127 41
1 Opinio stabilis non habet, sed variabilis est ibid. n. 65 41
1 Opinio intellectus, & fides iniquibus differat, ibidem, num. 66 45
1 Opinio contradistinguitur à virtutibus intellectus, ibid., n. 69, & n. 85, & 87 47
1 Opinions distinctio quae sit, ibid. n. 78, & n. 91, & 92 48
1 Opinarum quid sit, ibidem, n. 127 46
1 Opinions diversae in nobis quotidie generantur propter diversas phantasias, ibidem, n. 138, pag. 59
1 Opinions veritas, aut falsitas non eorum est perpendenda sed per differentiam, & comparationem ad opposita, ibid., num. 167 63
1 Opinio vehemens pro consuetudine habetur, ibid. n. 225 71
1 Opinio delinquenda cum non appareat quae tutior sit, servanda sunt regulae iuris, in d. c. Ne imitatis, n. 229, & numeris seq. usque ad n. 242, pag. 72
1 Et quae sint eiusmodi Regulae, ibidem, n. 232, pag. 74
1 Opinions diversae propter ambiguitates, & consensum esse percipiunt, ibidem n. 235, & 244, pag. 72
2 Opinio, & veritas si invicem confundant, potest Iudex differentiam dividere, ibidem, n. 237, pag. 73
1 Opinions si utrinque sunt probabiles, inducenda sunt partes ad concordiam, ibid. n. 247 73
1 Doctor referens plures opiniones in dubio quam celsiorer approbare, ibidem, n. 278 84
1 Doctor, qui simpliciter approbat unam opinionem, excusetur

contariam relinere, ibidem, n. 272 84
1 Idem si dicat unam opinionem esse probabiliorer, seu veniorer, ibid. n. 273, & n. seq. 84
1 Theolosi Imperatoris eisdem de opinione praesertim discordia iuris consultorum, in d. d. cap. Ne imitatis, n. 280, de Constitut. 85
2 Opinions diversae propter contrarios quos debet habere iudicem proprium, non tamen eluciscentem, ibid. n. 317 90
1 Opinions delinquens, & ad concordiam reducens non videtur alias opiniones reprobare, ibidem, n. 400 114
1 Cardinalis Zabarella nulli unquam voluit in opinionibus cedere nisi in genere ratione, ibidem, n. 411 118
3 Opinions plures simpliciter referens censetur ultimam approbare, in c. Virum, n. 29, de Regular. 113
3 Fallit si quis primo ponat suam opinionem, & postea subdat, alij dicunt, ibid. n. 29 113
2 Opinio quandoque magis attenditur, quam veritas, in c. A nobis, n. 19, de Bigamis 368
3 Opinio media eligenda, in c. Venerabilis, n. 39, de reclusis 199
6 In Opinions varietate humanorum amplectenda est, in c. Si vir, n. 3, de cognat. spirituat. 64
7 Opinions, vel magistro culibet non est credendum, in c. Per tuas, n. 6, de sent. excom. 175
7 Opinio potest se habere ad verum, & falsum, in c. A nobis, n. 7, de sent. excom. 164
7 Opinio est credulitas cum aliqua levi dubitatione, & tenet medium inter suspitionem, & plenam probationem, in c. Ne iunias, n. 92, de Constitut. 50
2 Opinions diversitas in aliquo articulo excusat à contemptu, & à poena, in c. Super eo, n. 46, de Bigam. 354
3 Opinio media eligenda, in c. Venerabilis, num. 39, de Testibus. 169
7 Opinio Episcopi Montis Marani sententiam absolutorem in terminis Bullae Gregorij XIV. non esse reservatam, expenditur, in c. Cum pro causa, n. 7, de sent. excom. 160
7 Refellitur, & n. seq. usque in fin. 160
Opinio probabilis.
1 Opinio siveus matrimonio, vel potestati clavium preferenda est opinioni contrariae etiam communi, in c. Ne imitatis, n. 92, 12, de Constitut. 72
Vide in ver. Opinio singularis.
1 Opinionem communem Iudex sequi tenetur, aliàs facit litem suam, ibidem, n. 233, & num. 271, pag. 70
1 Opinio communis habet vim consuetudinis, ibidem, n. 234, & num. 277 72
1 Opinio communis est probabilis, & amplectenda in iudicando, & consulendo, ibid. n. 271 85
1 Nisi contraria sit probabilior, seu venior, ibidem, n. 276, de num. 438 85
1 Opinions communem sequens posthabita veriori excusatur à poena in foro extraneo, sed non excusatur in foro conscientiae, ibidem, n. 279 85
1 Opinio communis inducit errorem probabilem, ibidem, n. 279 87
1 Opinionem communem curia non sequitur ubi contraria est verior, ibidem, n. 329 106
1 Opinio communis iudicanda non est ex multitudine, sed ex pondere auctoritatis materiam diligenter inquirentium, ibid., num. 248 106
1 Opinionem probabilem non reddidit sola auctoritas unius doctoris si in contrarium sit communis opinio, ibidem, num. 423 122
1 Nisi ille Doctor ita solveret argumenta contraria, & confutaret sua, ut suam redderet aut certam, aut longe probabiliorer, ibidem, n. 438 122
1 Vox communis praesertim dicitur paucorum, ibid. n. 434, 122
1 Ratio bene loquitur qui contra omnes loquitur, ibidem, d. num. 457 122
1 Opinio communis non dicitur quae plures Doctores habent eam sequentes per se, ibidem, n. 437 122
1 Opinio communior censetur si sit approbata à sex Doctoribus Classicis rem ex professo tractantibus, quam si à quinquaginta sola fere auctoritate priorum ducta, ibidem, n. 437, 122
2 ubi Opinio communis recedere non licet, nisi habent pro se rationem certam, & convincentem, ibidem, n. 441 122
6 Opinio singularis favens matrimonio an, & quando contra communem sit tenenda, in cap. Si vir, num. 4, de cognat. spirituat. 64
Vide infra in ver. Opinio singularis.
3 Opinio melioribus rationibus sulcita eligenda est etiam si opposita sit communior, in c. Capellanus, n. 5, de cler. 112
Opinio probabilis, & probabilior
1 Opinionem probabilem an sequi liceat in quatuor materia latissime discutitur, in cap. Ne imitatis n. num. 12, usque ad num. 403, de Constitut. 77
1 Divino tractatus de opinione probabilij, ibidem, num. 14, 77 Opinio

INDEX RERUM

Opinio etiam minus probabilis eligi potest in materia ad fidem, aut more non pertinente, ibid. n. 11.
Declaratur, ibid. n. 117.
Opiniones diverſas ſi ſancti inter ſe habeant in his, quae ab Eccleſia non ſunt diſtincta, licet uti culibet quod vult dicere, ibidem, n. 16.
Opiniones non probabiles non ſequi liceat in articulis non diſtinctis, remiſſive, ibidem, n. 18. & n. 117.
Opinionem alicuius magiſtri eligens contra manifeſtum ſcripturae teſtimonium, ſive contra id, quod publice tenetur, ſecundum Eccleſiae auctoritatem non poteſt ab erroris vitio excuſari, ibid. n. 20.
Doctrinae de libera electione opinionis probabilis origo, & progreſſus, in d. c. Ne inſtitutus, n. 23, & ſeq. de Conſtit.
Probabilitatis gradus tres, ibid. n. 23.
Referuntur anteriores Doctrinae de libera electione opinionis probabilis, & eorum aſſertiones ibidem, d. n. 23. & n. ſeq. uſque ad n. 45.
Vide licet licere omnibus illam ſequi, & in omni materia, ibid. num. 27.
Etin ſpecifico licere Lecturis, & Magiſtris, ibid. n. 28.
Item Advocatis etiam in cauſa languinis, ibidem n. 29. & n. 381. & 390.
Item Conſiliariis, & Conſultoribus animarum, ibid. n. 30. & n. 314.
Item iudici etiam contra communem, ibidem, n. 31. & n. 298. & 351.
Ita ut Reo non liceat appellare, etiam ſi proſe habeat probabiliorum, ibidem, n. 32.
Item Medico, in d. c. Ne inſtitutus, n. 37. & n. 293. & 373. de Conſtit.
Item regni in bello gerendo, ibid. n. 34. & n. 306. & 373.
Item Sacerdotibus in eſſentialibus Sacramentorum, & illorum administratione, ibid. n. 35. & 303. & 376.
Ita ut liceat conſecrari in materia incerta, ibidem, n. 36.
Et Conſellariis teneatur ſequi opinionem probabilem poſſentis, etiam ſi credat eam eſſe falſam, ibidem, num. 37. & num. 305.
Et Eccleſia tribuat iurisdictionem ad abſolvendum Sacerdoti eligenti opinionem probabilem, ibidem, num. 39. & num. 380.
Et ſequi licet opinionem minus tutam etiam in articulo mortis, ibid. n. 40.
Doctrina de libera electione probabilium opinionum eſt valde utilis Chriſtiane Republicae, & ſaluti animarum, in d. c. Ne inſtitutus, n. 41. & ſeq. de Conſtit.
Imo valde perniciosa, ut late offenditur, ibidem, n. 293. & numerus ſeq. uſque ad n. 340. & n. 401.
Opinionem probabilem ſecundum legem, an in mortalibus ſequi liceat, praeterſcindo a quacumque probabilitate opinionis oppoſita late diſcutitur, ut numerus ſequentibus, uſque ad num. 121. pag.
Referuntur fundamenta pro opinione aſſertiva, ibid. n. 45. & n. ſeq. uſque ad n. 39. pag.
Referuntur fundamenta pro opinione negativa, ibid. n. 39. uſque ad n. 111.
Solvuntur contraria, ibidem n. 111 uſque ad n. 121.
Et quid ſi ſit reſtixus ad opinionem oppoſitam, n. 109.
Opinionem probabilem eligens in ſcholis humanis non agit temere, ſed prudenter, in d. c. Ne inſtitutus, n. 46. & n. 306. de Conſtit.
Contrarium, ibid. n. 46. & 69. & 70. & ſeq. & n. 111.
Opinionem probabilem eligens non eſt in dubio, licet licet cum ſumme partis oppoſitae, ibid. n. 58.
Declaratur, ibidem, n. 77.
Opinio probabilis indubitata rei certitudinem non habet, ibid. n. 62. & n. 72.
Veritas nec ſalutem ſalutem ſalutem ſalutem, ibid. n. 63.
Opinio probabilis mortalem certitudinem non habet, ibidem, n. 71. & n. 72. & 76.
Opinio probabilis habet inſeparabiliter annexam formidinem, ibidem, n. 92. & 61.
Opinionibus contrariis ſiquis adducatur in ſuſpicionem quod adus ſit illicitus ex ſententia Divi Thomae non poteſt illum explicare aſque peccato, in d. c. Ne inſtitutus, n. 97. de Conſtit.
Certitudinem ex probabilibus ſufficere in mortalibus quomodo ſic intelligendum, plane explicatur, ibidem, n. 99. & numerus ſeq. uſque ad n. 111.
Salomonis iudicium non fuit probabilis, ſed omnino certum, ibidem, n. 101.
Opinio probabilis poteſt amplexi quando contraria utcumque tutior, eſt rationibus deſtituta, ibidem, num. 106.
Opinio probabilis reſpectu non probabiles, poteſt dici probabilior, ibidem, n. 110. & 33.

Ex opinionibus duabus oppoſitis aequè probabilibus an illa hem ſit culibet ſequi utramque, vel alteram quoniam malior, late diſcutitur, ibidem, n. 121. & numerus ſeq. uſque ad num. 233.
Referuntur fundamenta pro opinione aſſertiva, in d. c. Ne inſtitutus, n. 122. de Conſtit.
Item pro opinione negativa, ibid. n. 123. uſque ad n. 232.
Solvuntur contraria, ibid. n. 232.
Propoſitiones duae contradictoriae poſſunt eſſe probabiles, ibidem, num. 122. & 131.
Opiniones oppoſitas qui iudicat eſſe aequaliter probabiles, vel quali aequaliter, non eſt moraliter certus, ſed dubius, late firmatur, ibidem, n. 125. & numerus ſequentibus uſque ad num. 171.
Opiniones contrarias aequè probabiles eundem intellectum poſſe ſimili opinari non tantum moraliter, ſed etiam naturaliter, & phyſice, eſt impoſſibile, ibidem, n. 126. & numerus ſequentibus.
Propoſitionem iudicare probabilem, & iudicare propoſitionem probabiliter eſſe veram, in ſummo diſtinctum, in d. c. Ne inſtitutus, n. 130. & n. ſeq. de Conſtit.
Opiniones duae contradictoriae poſſunt iudicari probabiles, ſed non poſſunt iudicari probabiliter eſſe verae, ibidem n. 131. & numerus ſequentibus.
Videm ver. Propoſitio.
Opiniones contrarias qui iudicat eſſe aequaliter probabiles, non poteſt earum alteram opinari, ibidem num. 139. & num. ſeq.
Cardinales cum rationes ſunt utraque probabiles quomodo debeant in Conſultorio reſpondere, ibidem, n. 141.
Opinionem unam iudicans probabiliorum altera non eſt dubius, ſed moraliter certus, ibidem n. 222. pag.
Opinio probabilior eligi poteſt, quamvis contraria ſit tutior, dummodo deponatur conſcientia opinionis oppoſitae, num. 228.
Opiniones ſi utraque ſint probabiles inducendae ſunt partes ad concordiam, ibidem n. 327. & 328.
Opinionem habens, quod adus ſit licitus, ſi etiam habeat ſerupulum de oppoſito agere contra dictamen conſcientiae, in d. c. Ne inſtitutus, n. 246. & n. 249. de Conſtit.
Et multo magis ſi de oppoſito habeat opinionem aequè probabilem, ibidem n. 247. & n. ſeq.
Opinionem minus probabilem, & minus tantum an ſerupulace reſta probabili, an caſum plene examinare, ibidem num. 253. & n. ſeq. uſque ad n. 403.
Referuntur auctores, & fundamenta pro opinione aſſertiva, ibid. n. 254. & n. ſeq.
Referuntur quadraginta duo fundamenta pro opinione negativa, ibidem n. 256. uſque ad n. 392.
Referuntur, & expenduntur auctores pro eadem ſententia, ibidem, n. 340. uſque ad n. 392. pag.
Solvuntur contraria, ibidem, n. 392. uſque ad n. 402.
Opinionem dicens probabiliorum, ſive verior em cenſetur contrariam reprobare, in d. c. Ne inſtitutus, n. 273. & n. ſeq. de Conſtit.
Opinio communis eſt probabilis, & amplectenda in iudicando, & conſulendo, ibidem num. 275. pag.
Quis contraria ſit probabilior, ſeu verior, ibidem n. 276. & num. 428.
Vide in ver. Opinio communis.
Opinio in concuſa probabilior non eſt probabilis, ſed reprobabilis, ibidem, n. 283.
Conſtitutiones nonnullorum ordinum praecipue ſuis ſubditis Regularibus, ut in controverſis moralibus ſequatur opinio magis probabilis, ibidem, n. 286.
Episcopi Gallicenſis Synodalis admonitio ad Confeſſarios minus indulgentes, qui laxiores, minique probabiles opinionibus ſequuntur, ibidem, n. 287.
Immunitas eſt a peccato relinquenda, Opinionem, quam veram credit, & magis tutam, ut ſequatur contrariam, eſt propoſitio non toleranda, ibidem, n. 289.
Doctrina de electione opinionis minus probabilis contra multa abſurda, quae referuntur, ibidem, n. 292. & n. 293. uſque ad n. 340.
Iudicem poſſe iudicare pro parte minus probabili oſtenditur eſſe abſurdum, in d. c. Ne inſtitutus, num. 298. de Conſtit.
Opinionem ne dum probabilem, ſed nec probabiliorum ſequi licet in administratione Sacramentorum quando ſuppletur materia, ibidem n. 303.
Doctrina de libera electione opinionis probabilis invertitur, dum iudicij in foro poenitentiae, ibidem, num. 304. & num. ſeq.
Opinionem minus probabilem, & minus tutam eligenti non poteſt Conſellor ſecundum aliquos denegare abſolutionem

ET VERBORUM.

tionem, ibid. n. 304.
Et denegando peccat mortaliter etiam ſi credat poenitentem opinionem eſſe falſam, ibid. n. 305.
Reſ qui pacifice regnum poſſident in paritate opinionum utrumque probabilium iniquum eſt ut de ſua poſſeſſione ſi deſertur, ibid. n. 307. pag.
Doctrina de libera electione opinionis probabilis publicam pacem multoties turbat, & inſtamit Principes ab bella gerendo, in d. c. Ne inſtitutus, n. 309. de Conſtit.
Opinionum oppoſitarum utrumque probabilium oportet unam eſſe veram, & alteram falſam; & qui conſultit, vel iudicat ſecundum utramque neceſſario pro una parte eligit falſum tam materialiter, quam formaliter, ibidem num. 311. & num. ſeq.
Doctrina de libera electione probabilium opinionum vix ad graſiam deducti poteſt ſine ſcandalo, ibid. n. 314.
Doctrina de libera electione opinionis probabilis conſulit libertatem, & immunitatem, Eccleſiae, ibid. n. 319.
Eodem homines ignorant, eoſque ab omni ſtudio contemplandi veritatis abducit, ibid. n. 320. pag.
Relaxat ſi ſolum conſcientias, ibid. n. 322. & n. 337.
Parte eſt in aeternam opinionum multitudinem, ibid. num. 330. & num. 337.
Apertum opinio minus falſis, temerariis, & ſcandalosis, ibid. num. 338. & n. 338.
Non tollit ſerupulos, ſed habitat conſcientias, ibidem num. 401.
Opinionem minus probabilem Conſellor poteſt eligere, cum per eum exiſti poenitentem ab aliqua obligatione ex quorundam Theologorum ſententia, in c. Ne inſtitutus, n. 327. de Conſtit.
Et teneatur opinione liberentem, & laxiorem indicare poenitenti de ſibi interroganti, ibid. n. 328.
Propoſitum habens varios Doctores conſulendi donec aliquem iuxta deſiderium ſuum reſpondentem inveniat, an ſit tutus in conſilio, ibid. n. 329.
Opinionem probabilium hodie tam ingens eſt numerus, ut libera illarum electio videatur fore quaedam dictum libertatem conſcientiae, ibid. n. 330. & n. ſeq.
Opinionem probabilem an faciat auctoritas unius Doctores ex eo quod generaliter ſe doceant quatuor, vel quinque Doctores, ibid. n. 331. pag.
Opiniones probabiles eſſe, ut quod olim peccatum erat, hodie amplius non ſit, aſſertio eſt non toleranda, in d. c. Ne inſtitutus, n. 332. de Conſtit.
Opinionem certiorum frequens alicuius magiſtri a peccato non excuſatur, ibid. n. 333.
Probabiliorum uſus eſt commentum diaboli ad enervandum vim praecceptorum, ibid. n. 334. & n. 337.
Opinionibus plurimae referuntur, quae non ſunt tolerandae, & tamen hodie a quibusdam Theologis probabilis reputantur, ibidem n. 335.
Aſſertiones multae, quas Parochi Pariſienſes, Roſomagenſes Clero Gallicano auctoritate Superiorum damnandas propoſuerunt, referuntur, ibid. n. 336.
Mechinienſis Archiepiscopi epistola adverſus Confeſſores, qui minus laxam habent peccatoribus, inſuper pernicioſis opinionibus quorundam Theologorum, recitatur, ibid. n. 337. & numerus ſeq.
Aſſertiones ſeptemdecim referuntur excerptae ex libris non nullorum Theologorum, quas facultas Theologica Lovanienſis iudicavit in praesentem non tolerandas, in d. c. Ne inſtitutus, n. 339. de Conſtit.
Item aſſertiones viginti ſex ab eadem facultate cenſura perſtrictae ac requiſitionem Episcopi Gandavenſis, ibid. d. n. 339. verſ. His adimus, pag.
Item propoſitiones ſex a Congreg. S. Officij qualificatae, ibid. d. n. 339. verſ. His demum adicimus.
Iudex Gloſſis diſcrepantibus eligere debet opinionem, cui magis ratio intellectus ſit conſentit, ibid. n. 342.
Sententia iudicis conſentit unam opinionem in materia, in qua eſt magnus conſultus, valet ſi non appareat quae ſit communior, & illa non ſit aperte falſa, ibid. n. 344.
Opinio verior, & probabilior a Juripiscitis pro eod. accipitur, ibid. n. 345.
Opinionem probabilem relicta probabiliori, ac tutiori ex ſententia multorum Theologorum noſtri temporis ſequi non licet Conſultivo, ſeu Conſultori animarum, ibidem, num. 354.
Item nec iudici, ibid. num. 355. & numerus ſeq. uſque ad num. 373.
Item nec Medico, ibidem, num. 373. & numerus ſeq. pag.

Item nec Regi in bello gerendo, ibidem, n. 375. pag.
Et multo minus in eſſentialibus Sacramentorum, ibid. n. 376. & numerus ſeq. uſque ad n. 381.
Iudex in cauſis criminalibus ſequi poteſt opinionem probabilem, quae favor reſoluita probabiliori, quae fuerit ſiſco ſi probabiles veretur circa factum, ibid. n. 385.
Imo teneatur eo cauſa Reum abſolvere ex ſententia nonnullorum Theologorum, ibid. n. 387. pag.
Contrarium deſcendit ſive probabiles veretur circa factum, ibid. n. 393. & n. ſeq. ſive circa jus, ibid. n. 366. & n. ſeq. uſque ad n. 373.
Opinionem probabilium non licet in eſſentialibus Sacramentorum, niſi in cauſa extremae neceſſitatis, ibidem, n. 376.
Periculum grave facit ut formido praeponderet opinioni, ibidem, n. 377.
Sacerdoti eligenti opinionem probabilem Eccleſia minime tribuit iurisdictionem ad abſolvendum, niſi error ſit communis, & titulus putatus, prov. canonata legitimo ſuperiore, ibid. n. 380. pag.
Advocatus, & quando liceat parochiari ſecundum opinionem probabilium, in d. c. Ne inſtitutus, n. 381. & n. ſeq. uſque ad n. 392. pag.
Advocatus in cauſa, in quo utrumque ſunt opiniones aequè probabiles ſi proponat clientulo rem tamquam certam, mentis, & teneatur ei ad damna, ſunt eſſe, ibid. n. 382.
Sed non prohibetur in cauſa dubia parochiari, ſi aperiat clientulo rem dubiam eſſe, ibid. n. 383.
Advocato non licet parochiari pro parte minus probabili contra probabiliorum, ibidem, n. 384.
Etiam ſi pandat clientulo rationes ad adverſarij eſſe probabiliores, ibid. n. 388.
Et etiam ſi cauſa ſanguinis, vel majoris partis bonorum, ibidem, n. 390.
Advocatus qui in principio litis credidit rationes fui clientuliſſe probabiles, ſi in proceſſu appareat contrarium teneatur cauſam deſerere, aut illam ad concordiam inducere, ibidem, n. 389.
Opinionem minus probabilem ſequens, ac minus tutam, relicta probabiliori, ac tutiori, eſt maxime imprudens, ac temerarius, in d. c. Ne inſtitutus, n. 392. de Conſtit.
Epilogus principalium rerum quaeritionum, & praesentis ſervandae in opinione deligenda cum ſecuritate conſcientiae, ibid. num. 402.
Opinionem probabilem an faciat auctoritas unius Doctores, late diſcutitur, ibidem, n. 403. & n. ſeq. uſque in finem, 147.
Quid ſi auctoritas illa ſit rationibus deſtituta, ibidem, n. 416. & n. ſeq. uſque ad n. 418.
Et quid ſi ſitatur gravi aliquo fundamento, ibidem, num. 417. & num. ſeq.
Et quid de auctoritate alicuius, qui ſit Princeps in aliqua ſcultate, ibidem, n. 420.
Et quid ſi opinio unius Doctores ſit contra legem Dei, vel Eccleſiae, ibidem, num. 425.
Et quid ſi ſit contra communem aliorum opinionem, ibidem, num. 433. & 442.
Quid ſi opinio ſingularis ſit verior, quam opinio communis, ibidem n. 438.
Et quid ſi ab utraque parte ſint totidem Auctores aequalis ponderis, & rationes aequè ſuaſibiles ibidem n. 444.
Et quid ſi pro una parte ſint Doctores numero plures, & pro contraria graviores, ibidem, n. 445.
Et quid ſi utraque Doctores aequalis numero, ſed pondere inaequales, ibidem 447.
Et quid ſi pro una parte ſit auctoritas unius gravis Doctores, & pro contraria nullus occurrat Doctores, & rationes utrumque ſint aequales, ibidem, n. 448.
Opinionem probabilem facit auctoritas unius Doctores, etiam ſi conſentiat errorum contra jus Divinum, ibidem, num. 405.
Contrarium, ibidem, n. 412. & 427. & 432.
Opinionem probabilem in mortalibus non facit ſola auctoritas unius doctores utcumque gravis, & pro, in d. c. Ne inſtitutus, n. 406. de Conſtit.
Probabilia ſunt quae videntur omnibus, aut pluribus, aut Superioribus, & his vel omnibus vel pluribus, vel maxime notis, ibidem n. 407. & n. 421. & 432.
Opinionem probabilem facit auctoritas unius doctores probi & docti, ſi nitatur gravi aliquo fundamento, & in contrarium nulla occurrat ratio, vel auctoritas movens, ibidem, num. 411. pag.
Opinionem ſequens alicuius Magiſtri non ſubſtitit indagant, quae poſtmodum apparent falſa, excuſatur a peccato quando falſa non apparent, ibidem, n. 418.
Nec peccat mortaliter qui ſequitur intellectum alicuius gravis auctoritatis, etiam ſi erret, dummodo error veretur

INDEX RERUM

Setur circa subtilitates legem, ibid. n. 419.
Opinionem probabilem facit sola auctoritas unius sapientis clarissimi, & principis in aliqua facultate, ibidem num. 420.
Auctoritas magni Doctoris in tantum facit aliquam probabilitatem in quantum presumitur in scientia veritatis, vel sapienter loquutus, ibid. n. 424.
Opinio unius Doctoris quantumvis eravis, & piii si ab Ecclesia sit reprobata aut sit contra jus divinum, est improbabilis & falsa, ibid. n. 425 pag.
Opinionem sequens errantis magistri in spectantibus ad fidem, & honores mores ex simplicitate, & juris ignorantia non excusatur, ibid. n. 422. pag.
Opinionem probabilem non reddit sola auctoritas unius Doctoris, si contrarium sit communis opinio, ibidem num. 433.
Ostii ille Doctor ita solveret argumenta contraria, & confirmaret sua, ut suam redderet, aut certam, aut longe probabiliorem, ibid. n. 438. pag.
Opinionem probabilem non facit multitudo Doctorum, si eam non confirmant optimis rationibus, ibidem num. 436.
Opinionis, quae melioribus rationibus fultur iustus, & sequens est iustitiae, licet Imperator sit in opinione contraria, ibid. n. 439.
Opinionem probabilem non facit auctoritas unius Doctoris quando in contrarium sunt plures aequalis, vel majoris ponderis, ibid. n. 442.
Nisi opinio paucorum esset validioribus rationibus munita, ibid. n. 443.
Opinionem unius, vel alterius, aut etiam plurium Doctorum sequi non licet quando in contrarium sunt totidem Doctores aequalis ponderis, & rationes utrinque pares, ibid. n. 444.
Idem si pro una parte sint Doctores numero plures, & pro contraria graviores, ibid. n. 445.
Secus si Doctores utrinque sint pares numero, sed graviores pro una parte, ibid. n. 447.
Dignitas personarum compensatur cum numero ibidem num. 446.
Opinionem probabilem reddit auctoritas unius gravis Doctoris, si pro contraria nullus occurrat Doctor, & rationes utrinque sint aequales, ibid. n. 448.
Opinionem probabilem excusant a poena excommunicationis male intelligentes Constitutionem, in c. Super specula, n. 6. de Cler. vel Monach. pag.
Opinio effectiva a Concilio approbata definit esse opinio, & efficitur lex necessaria tenenda, in c. Majoris, n. 113. de Baptis.
Opinio si speculative sit verè probabilis, est etiam tuta practice, in c. Cam sis, n. 90. de Conyer. Conjugat.
Opinio singularis.
Opinio singularis favens matrimonio an, & quando contra communem sit tenenda, in c. Si vir, n. 4. de cognat. spiritual.
Opinionibus singularibus Constitutiones Decretorum sunt praefrendae, in c. Ne in iuris, n. 1. de Confit.
Opinio propria, & singularis cronica est, & potius est quam superflua, ibid. n. 11.
Opinionem alicuius Magistri eligens contra manifestum scripturae testimonium, sive contra id quod publice tenetur secundum Ecclesiae auctoritatem non potest ab erroris vio excusari, ibid. num. 20.
Opinio favens matrimonio, vel potestati clavium praefrendenda est opinionis contrariae, etiam communi, ibid. n. 222.
Opinionem erroneam sequens alicuius Magistri ex simplicitate non excusatur, in d. c. Ne in iuris, n. 269.
Opinionem probabilem an faciat auctoritas unius Doctoris.
Vide in ver. Opinio probabilis, verè. Opinionem probabilem an faciat, &c.
Opinio tutor.

Et refellitur illorum opinio qui dicunt hoc non esse in praeccepto, sed in consilio tantum, ibid. num. 172. & seq. usque ad n. 173.
Opinio tutor in dubio debet eligi ex praeccepto, ibid. n. 174. & numeris seq. usque ad n. 175.
Opinio tutor in dubio eligenda est in foro poenitentiali, vel quasi poenitentiali tantum, in foro autem judiciali, ubi agitur ad poenam, eligenda est benignior, in d. c. Ne in iuris, num. 196. & numeris seq. usque ad num. 207. de Confitur.
Declaratur, ibid. n. 204.
Opinio tutor cur eligenda sit in foro conscientiae, non autem in foro fori, ibid. n. 198.
In iudicio proprie non est repetere partem tutiorem, ibidem num. 201.
Opinio tutor in foro conscientiae est etiam favorabilior, ibid. num. 203.
Opinionem tutiorem an Index aliquando sequi teneatur, ibid. num. 204.
Opinio tutor in mortalibus est eligenda de iure naturali, & divino, contra quod nulla possessio, aut praescriptio, vel consuetudo sustinere potest, ibid. n. 200. & numeris seq. usque ad n. 211. pag.
Opinio tutor in dubio eligenda est sive dubium sit facti, sive juris, vel personae, in d. c. Ne in iuris, n. 212. & numeris seq. usque ad n. 218. de Confitur.
Et tam in dubio juris practico, quam speculativo, ibidem, num. 218.
Et in omni materia etiam extra casum irregularitatis, ibidem num. 220.
Opinionem securitatem tenetur eligere dubium juris habens an sit excommunicatus, ibid. n. 214.
Opinio tutor in dubio eligenda in omni materia ubi vertitur salutis periculum, & refellitur contraria opinio, ibidem num. 220.
In opinione deligenda servandae sunt regulae juris, cum non apparet quae sit tutor, ibid. n. 229. & numeris seq. usque ad num. 242.
Et quae ejusmodi regulae, ibid. n. 231.
Opinio tutor in dubio quae dicitur, ibid. n. 230. pag.
Nemo tenetur ad id, quod perfectius est, sed sufficit ut sequatur perfectum, ac tutum, in d. c. Ne in iuris, n. 255. de Confitur.
Declaratur, ibid. n. 259.
Opinio semper eligenda, per quam Deus magis glorificatur, & quae majorem habet consolatorem cum arcta via Evangelii, ibid. n. 288. pag.
Immunitas est a peccato relinquens opinionem, quam veram credit, & magis tutam, ut sequatur contrariam, est propositio non toleranda ibid. num. 289.
Opinio tutor sequenda est ubi agitur de periculo animae, etiam si opposita sit facti probabili ex lententia Henrici Boichi, & Bellameri, ibid. n. 346.
Periculum grave facit ut formido praeponderet opinioni, ibidem n. 377.
Opinio tutor in foro poenitentiali, vel quasi ex praeccepto eligenda est tam in dubio facti, quam juris etiam absoluti, ubi vertitur salutis periculum, in c. Si consilient, n. 5. de Accusat.
Opinio tutor ex praeccepto eligenda est inter opiniones utraque probabiles, ubi vertitur salutis periculum, in cap. Responsio, n. 104. de sent. excomm.
Oppositi habent qualitates requisitas competitus considerabile, ut ei liceat appellare a denegata collatione, in c. Mandato, n. 28. de Simonia. pag.
Opis eligendi unum beneficium, & alterum dimittendi beneficium sublatum est a Concilio Tridentino in quibuscumque beneficiis, in c. Referente, num. 8. de Praebat.
Fallit ibidem, n. 10.
Opus per se laudabile ratione temporis reprobatum, in c. Taa nos, n. 28. de Simoa.
Opus Dei est quod nascitur, diaboli quod mutatur, in cap. Multa, n. 63. de Cler. vel Monach. pag.
Opera quae sunt communia bonis, & malis non possunt testimonium perhibere de sanctitate alicuius, in cap. Venerabili, n. 13. de testibus. pag.
Declaratur ibid. n. 41.
Opera iustitia praeponderant sanctis operibus charitatis, in c. Licet, n. 27. de Regular.
Oratio specialis an magis prosit quam generalis, in c. Fratritatem, n. 17. & n. 36. de Sepulch.
Orationes aliquas cur Ecclesia pro aliquibus instituit, ibid. n. 37. & n. 36.
Oratio fit ab Ecclesia etiam ut impleatur quae Deus promittit, & insalubilia sunt, in c. Venerabili, num. 43. de testibus.
Oratio

ET VERBORUM.

Oratio Dominica.
Vide in ver. Symbolum Apostolorum.
Oratio dicitur quali oris ratio, in cap. Dolentes, n. 22. de celebr. Missar.
Oratio quid sit, ibidem num. 41.
Oratio quae intenditur requiruntur videlicet affectus cordis, & intentio, ibidem, n. 42.
Oratio quae habet culpam adiunctam non habet suam efficaciam, nec est satisfactoria, ibidem n. 36.
Orator, seu legatus quod donatur an cedat lucro ipsius, an vero mittentis, in c. Postulati, n. 17. & seq. usque ad n. 23. de Concell. publican.
Oratoria publica, & privata quae censentur, in c. In his, n. 28. de privileg.
Oratorium cultum privato licet construere in domo propria, dummodo non habeat formam Ecclesiae, nec ibi celebretur Missa, in c. Ad haec, n. 37. de relig. domib.
Oratorium infra quinque annos Hospitale infra annum compleri debet, in cap. Nos quidem, n. 6. de testam.
Episcopus post Concilium Tridentinum non potest concedere licentiam domi celebrandi, ut infirmus pro viatico communicetur, in cap. In his, n. 13. de privileg.
Tridentini Concilii decretum esse, 22. de obler. & evitand. in celebr. Missar. c. un. §. Neve pariantur expenditur, & expenditur, & explicatur, ibid. n. 13.
Episcopus non potest permittere, ut a Sacerdotibus secularibus, seu Regularibus Missa celebretur extra Ecclesiam, aut extra Oratoria ad divinum cultum dedicata, ibidem num. 19.
Potest concedere ex Tridentini Concilii praescripto, ut Missa celebretur in Oratorio ad divinum tantum cultum dedicato, dummodo illud non sit in privatis domibus, ibid. num. 21.
Oratoria ad usum Episcoporum etiam extra illius Diocesium constructa non comprehenduntur in decreto de non celebrando in privatis Oratoriis, in c. Quod nonnullis, n. 8. de privileg.
Oratoria privata non sunt sub potestate Episcopi quoad visitationem, & procuracionem, in cap. Auctoritate, num. 2. de censibus.
Oratorium, vel Hospitale non probatur esse publicum ex eo tantum, quod intererit ibi celebretur, ibidem n. 3.
Nisi actus celebrationis sit publicus, ibidem n. 4. pag.
Oratorium, & Ecclesia in quo differant, ibidem num. 7. & 27.
Oratoria privata non gaudent immunitate Ecclesiae, nec possunt ibi publice teneri, aut pulsari campanae, nec Missa celebrari, & quod hodie est Oratorium, eras poterit esse camera, ibid. n. 6.
De iure potest ibi celebrari de licentia Episcopi, qui tamen non debet cum concedere in magnis festivitatibus, ibidem num. 7.
Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. n. 9. 17. & seq.
Oratorium an possit delitti auctoritate Episcopi, si honeste teneatur, ibidem n. 8.
Communitas Cruciatæ an possit concedere licentiam celebrandi in oratoris domesticis, an verò haec facultas sit Papae reservata, ibidem n. 11. & seq. usque in finem.
Oratorium publicum quid differat a domestico ibidem num. 11.
Oratorium publicum tam de iure Canonico, quam civili constructum non potest sine auctoritate Episcopi, ibidem n. 12.
Oratorium domesticum unicuique fidelium licet habere in domo sua, & ibi orare, sed Missas celebrare non licet, ibid. n. 13. & 16.
Tridentini Concilii decretum circa Oratoria expenditur, ibid. n. 17.
Licentia celebrandi Missam in Oratorio privato non potest concedi ab Episcopo, sed petenda est a Sede Apostolica, ibid. n. 18.
Domus Principis, Arces, & Palatia, in quibus Barones jurisdictionem exercent, comprehenduntur in prohibitione Concilii Tridentini de Missa in privatis domibus non celebranda, ibid. n. 19.
Missam in domo privata ad hoc ut infirmus pro viatico communicetur, celebrari non potest de licentia Episcopi, ibid. n. 20.
Indultum audiendi Missam in domo propria sublatum est a Concil. Trid. ibid. n. 21.
Licentia celebrandi in Oratoris privatis, quibus conditionibus concedi contineverunt a S. Congregatione Concilii, ibid. n. 22.
Episcopus non potest concedere licentiam celebrandi in Oratoris publicis, ibid. n. 23.
Oratorium in 5. libro Decret.

Oratorium ut publicum censetur, debet habere osium immediate respondens in viam publicam sine ullo aditu, vel prospectu a loco privato, ibid. n. 24.
Oratoria, quae in monasteriis, & Hospitalibus Ecclesiasticis constructa sunt, censentur publica, ibid. n. 25.
Oratoria pro infirmaria Monialium qualiter concedantur a Sede Apostolica, ibid. n. 26.
Oratori privati appellatione ex Bulla Cruciatæ non venit domesticum, sed publicum, quod privatum appellatur ad differentiam Ecclesiae consecratae, ibid. n. 27.
Oratoria publica possunt visitari ab Episcopo, non autem privata, ibid. n. 29.
Oratoria quae in domibus privatorum sunt, gaudent immunitate, si auctoritate Episcopi sint constructa, in c. Ecclesiae, n. 22. de immunit. Eccles. pag.
Alas secus, n. 23.
Vide in ver. Missa ubi celebranda.
Oratorium auctoritate Episcopi edificatum est publicum, & Religiosum, nec potest ad humanos usus deputari, ibid. num. 24.
Privatum verò hodie est oratorium, & eras poterit esse camera, ibid. n. 26.
Oris major urbe qualiter esse dicatur, in c. Significasti, n. 33. de elect.
Ordinarius mortuo uno ex duobus electis, qui in eum compromiserunt procedit ex potestate ordinaria superstitis antequam fiat nova electio c. Ex parte, n. 2. de arbit.
Ordinarius an possit esse arbiter tam de iure civili, quam de iure Canonico, ibid. n. 20. & seq. usque ad n. 24.
Ordinarius domicilii potest procedere contra subditum licet absentem, & cum citare tam quoad effectum rem concernentem, quam quoad personam, in c. Licet, n. 12. de foro compet.
Ordinarius domicilii potest contra absentem procedere, etiam ad sententiam excommunicationis, ibid. n. 14.
Ordinarius delicti, vel contractus non potest procedere contra absentem quo ad effectus personam concernentes, potest tamen procedere contra bona si in suo territorio reperiantur, ibidem, n. 15. & seq.
Ordinari loci de quibus loquitur, cap. 20. fess. 24. Concilii Tridentini, qui intelligitur, ibidem n. 26.
Ordinarius in vim scripti de corrigendis Clericis suae diocesis non potest procedere contra exemptos, in c. Grave, n. 1. de offic. Ordinar. pag.
Ordinari debent paucos, & necessarios casus reservare, in c. Omnis, n. 89. de poenit. & remiss. pag.
Ordinarius potest sine Capituli consensu excusare Canonicos a servitio Chori, ex causis tantum expressis in Constitutione Bonifacii VIII. in c. Licet, n. 133. de praeben.
Ordinarius dicitur quilibet habens in loco ordinariam jurisdictionem, in c. Cum olim, n. 8. de praescript.
Ordinari quorum unus habet jurisdictionem universalem, alius specialem, an simul concurrant, in c. Studium, nu. 9. de offic. legat. remissive pag.
Ordinari appellacione, de quibus fit mentio in Bulla 99. Clementis VIII. qui comprehenduntur, in c. Non amplius, n. 87. de institut.
Ordinarius Episcopo subiectus si in sibi subditum iustam sententiam ferat, Episcopus eam si evari faciat, & sine satisfactione non relaxet, in c. Cum ab ecclesiarum, num. 1. de offic. ordin.
Ordinarius jurisdictionem qui habere dicatur, ibidem num. 3.
Ordinarius inferior an subdit Episcopo Diocesano, in id. num. 12.
Ordinarius dicitur cui casuum universitas est commissa, in c. Cum causam, n. 6. de Appellat. pag.
Ordinarius ex speciali commissione non efficitur Delegatus, ibid. n. 14.
Ordinari appellacione venit etiam inferior Praelatus institutionem habens, in c. Tuz, n. 19. de Cler. non residu.
Ordinari appellacione venit non solum Episcopus, qui est generalis, & major ordinarius, sed etiam quilibet inferior, & specialis ordinarius, in c. Post cessionem, num. 3. de probat.
Quid procedit si materia inferiori ordinario sit adaptabilis, ibid. n. 6.
Item procedit in ordinario constituto a iure, non autem in constituto ex accidenti a Capitulo, vel a Papa, ibidem num. 10.
Ordinarius dicitur, qui iure suo, vel Principis beneficio universaliter jurisdictionem exercere potest, ibidem num. 5. & num. 12.
Ordinarius accipitur secundum subiectam materiam, ibid. num. 7.
T

INDEX RERUM

Ordinarius respectu collationis intelligitur etiam is, qui tantum habet potestatem conferendi, licet alias non habeat Ordinarius jurisdictionem ibid. n. 7 165
Ordinarius, de quo in litteris Clem. VIII. suppressionis Canoniarum in Principatu Cathalonie, non intelligitur Archiepiscopus, sed Episcopus, ibid. 11 161
Ordinarius potest ex officio suo petere, ut sibi exhibeatur receptum Delegationis, etiam parte non petente in c. Cum in iure, n. 31. de off. Delegat. 407
Ordinarius prouident agit si parcat Delegato etiam non visis litteris, dummodo ille sit probata persona, ibid. n. 44. 407 Vide in ver. Delegatus.
Ordinari jurisdictioni Concil. Trid. nihil detraxit etiam in locis sub Regum protectione existentibus, in cap. De Xenodochiis, n. 21. de Relig. Domb. 203
Ordinationes generales fieri non debent in Capella privata, sed in Ecclesia Cathedrali, in c. Inordinando, num. 45. de simonia. 147
Ordo, communi.
Ordo est distinctio personarum, in c. Cum contingat, num. 17. de arat. & qual. 258
Ordo sedendi in Prætorio S. Penitentiarie, in c. Postulati, n. 29. de conceff. Præben. 251
Ordo potestatum est ut inferiora Superioribus gubernentur, & ad unum tandem redigantur, in c. Significasti, n. 29. de elect. 12
Ordo iudicij in notoriis non requiritur, in c. Perlatum, n. 43. de iis que vi met. cau. 384
Ordo litteræ non est attendendus quando ex aliis iuribus apparet varius, & inuertus, in c. Ut Abbates, n. 32. de arat. & qual. 218
Ordinis præpositio non viuit, in cap. Joannes, n. 3. de testam. 335
Ordo scripturæ in Decretalibus non attenditur quoad hoc ut illa censetur prius edita, quæ in præced. titulo uolupter collocata, in c. Referente, n. 7. de præben. 95
Ordo datus per prius & posterior censetur datus de forma, in c. Qui presbyterum, n. 35. de penit. & remiss. 107
Declariatur quatuor modis, ibid. n. 74. ulque ad n. 93 107
Ordinare quandoque idem importat quod conferre, vel confirmare, in c. Nulla, n. 80. de Conceff. præben. 237
Ordo recepti interpretationem recipit a iure communi, in cap. Causam que, n. 7. de recept. pag. 208
Ordo iensus, & intellectus magis seruidus, quam abulius ordo verborum, ibid. n. 3 208
Ordo iuris in causis Regularium non solum in parte remittitur, sed etiam fit aequalis remissio iustitie, in c. Per tuas primo, n. 6. de Simon. pag. 168
Ordo iuris in inquisitione, quæ fit contra Regulares, non est ad unguem observandus quoad substantialia iudicij, sed quoad veritatis probationem, in c. Qualiter, si secundo, n. 99. de accusat. 131
Vide in ver. Monachus, communi.
Ordo facer non opponitur matrimonio essentialiter, in c. Nuper à Nobis, n. 30. de Bigam. 369
Ordo facer an ius patriæ potestatis solvat, remissivè, in c. Cum voluntate, n. 35. de sent. ex comm. 208
Ordo quid, & quosplex.
Ordo multipliciter accipitur, in c. Cum contingat, n. 41. & seq. de arat. & qual. 260
Ordines novem in Ecclesia numerantur ab Isidoro, ibidem num. 56 262
Ordo importat quendam dignitatis gradum, & potestatem supra populum, ibid. n. 97 267
Ordines novem numerantur in Ecclesia militanti, sicut in triumphanti sunt novem ordines Angelorum, ibidem num. 104. 268
Ordinum distinctio dependitur ex distinctio ministerij, item ex diversitate materie, & forme, ibid. n. 106. 268
Ordo ad sui esse non requirit ministerium cooperativum in ipso actu consecrationis Eucharistie, ibid. n. 111. 269
Ordo ad sui esse non requirit, ut per solum, & unicum exerceri debeat, ibid. n. 124. 271
Ordines omnes sunt unum Sacramentum, in c. Super eo, n. 59. de bigam. 363
Ordo quilibet in latiori significatione dicitur facer, in c. Henricus, n. 20. de Cler. pugni. in duell. pag. 276
Ordo secundum quod est Sacramentum, ordinatur spiritualiter ad Sacramentum Eucharistie, in c. Requirivisti, nu. 20. de ordinat. ab Episcopo, pag. 201
Declaratur, ibid. n. 88. & 92. & seq. 213
Ordinum distinctio est propter altaris sacrificium post cuius consummationem ulterius non est ordo, ibid. num. 22. 88. & 97. 205
Contrarium, ibid. n. 90 205
Ordo duplex, & de quo ordine intelligantur Canonici

loquentes de ordine, & ordinatione Episcopi, ibidem num. 23 204
Ordines hierarchici tres à Dionysio assignantur, ibid. n. 4 & 47 205
Ordo unus est eminentior alio secundum quod proximus ordinatur ad Sacramentum Eucharistie, ibid. num. 20. & 83. 205
Ordo quid sit, ibid. n. 32 208
Ordinum diversitas elicitur ex diversitate materie, & forme, ibid. n. 60 210
Item ex diversitate ministeriorum, & potestatis ibidem num. 61 210
Ordines à Christo instituti verè, & proprie sunt Sacramentum, ibid. n. 68 210
Ordines novem computantur in Ecclesia sicut in caelesti Hierarchia, ibid. n. 77 212
Ordo Sacramentalis non requirit ad sui esse ministerium cooperativum in ipso actu consecrationis Eucharistie, ibidem num. 88 213
Ordinis executio dicitur ordinis perfectio, in c. Cum pndem, n. 35. de pactis. 341
Ordo quid sit, in c. Cum venisset, n. 40. de sacra unct. 294
Ordinum diversitas oritur ex diversitate materie, & forme, in c. Presbyter, n. 23. de sacra. non iterat. 308
Ordo quilibet prout est Sacramentum ordinatur ad Sacramentum Eucharistie, in c. Multa, n. 97. Ne Clerici, vel Monach. 401
Ordines minores Sacramentum esse ostenditur distinctio à Concilio Florentino, & Tridentino, & resellitur contraria opinio, in c. Cum contingat, nu. 72. de arat. & qual. 284
Ordinum minorum nomina, & univocitas eorum propria ministeria ab initio Ecclesie fuerunt in usu, ibidem num. 77 269
Ordines minores fuerunt in primitiva Ecclesia ex institutione Christi, in c. Tuæ litteræ, num. 5. de Cler. per litem. promot. 312
Ordines minores non veniunt sacrorum ordinum appellatione, etiam si ordines facer exprimentur per dictionem universalem, in c. Cum in cunctis, n. 1. de elect. 35
Ordinationis denominatio cur in facer litteris fiat ab impositione manuum, in cap. Presbyter, num. 59. de sacra non iterat. 311
Presbyteratum, & Subdiaconatum esse in Ecclesia ordines distinctos est de fide, in c. Cum venisset, num. 45. de Sacra. Unct. 295
Vide in ver. Tonfura, & in ver. Episcopalis ordo, & in ver. Clericus quoad Tonfuram.
Opiniones de numero ordinum inter Theologos, & Canonicos conciliantur, in c. Cum contingat, num. 43. de arat. & qual. 260
Contrarium impugnatur, ibidem n. 44. & n. 125. pag. 260
Opinio Butrii, & Abbatis circa potestatem Sacrodotalem resellitur tanquam periculosa, in c. Quanto, n. 6. & f. q. ulque ad n. 20. de Constitut. 260
Ordines minores largè dicuntur facer, in c. Ut illis, num. 3. de filiis Presbyt. 313
Ordines minores in quantum sunt sacramentum ordinatur omnes ad Sacramentum Eucharistie in c. Si quis Presbyter, n. 12. de Cler. ex comm. Ministr. 318
Et secundum se sunt Sacri, ibidem n. 13 358
Ordines quoad aciem, & usum rationis.
Ordines facer non requirunt usum rationis ex necessitate Sacramenti, sed ex necessitate præcepti tantum, in c. Tuæ litteræ, num. 13. de Cler. per litem. promot. & in c. Superinordinat. n. 27. de præben. 189
Et quid in consecratione Episcopali, ibidem n. 38 189
Ordo presbyteratus non requirit usum rationis ex necessitate Sacramenti, ordo Episcopalis secus, in cap. Vel non est compos, num. 8. de tempor. ordinat. 191
Ordinis defectus cur minus oblipeccantur, quam defectus ætatis, scientiæ, & motum, in c. Cum in Magistrum, an. 31 de elect. 311
Ordines minores ante septimum annum completum conferri non possunt, in c. Cum contingat, num. 121. de arat. & qual. 271
Ordines minores non requirunt ætatis maturitatem, nec litterarum scientiam, in c. Cum in cunctis, num. 2. de elect. 33
Vide in ver. Ordines Beneficij annexi, & in ver. Ætatis.
Largè tamen dicuntur Sacri, ibidem n. 3
Ordines minores in qua ætate ab Episcopo conferri possunt, aut debeant, in c. Super inordinat. n. 19. & seq. ulque in fin. de præben. 187

ET VERBORUM.

Ordines minores an de necessitate Sacramenti, vel de necessitate præcepti, an vero de honestate tantum requirant usum rationis, ibidem n. 31. pag. 189
Ordines veterum tres cum minorum in Diaconum suspenduntur à collatione ordinum, & ordinatus ab ipsius executione neque ad ætatem legitimum, in c. Vel non est compos, n. 1. & 10. de tempor. ordinat. 191
Ordines Clericum ad sacros ordines ante ætatem legitimam non est ipso iure à collatione ordinum suspensus, sed suspendendus, ibid. n. 1. 191
Ordinatus ante ætatem legitimam, aut extra tempora characterem recipit, ibidem n. 7. 191
Ordinatus ad Sacros ante ætatem à iure præsumitur an sit ipso iure suspensus, an vero suspendendus ab illorum executione, ibid. n. 10 192
Et quid post Constitutionem Pii II. ibid. n. 11. pag. 192
Anno si celebret regulariter incurrat, ibid. n. 42. 192
Constitutio Sixti V. contra Episcopos in ordinum collatione peccantes redacta est per Clem. VIII. ad terminos juris, Bullæ Pii II. & Concilii Tridentini excepto capite Simonie, ibidem n. 12. pag. 192
Ordinatus ante ætatem legitimam an recipiat characterem si Episcopus publico edicto potestatis fuerit in nolle ordines conferre nisi in legitima aetate constitutus, in c. Tuæ litteræ, n. 55. de Cler. per litem. promot. 344
Ordinatus in facer ante annos discretionis ad ætatem legitimam perveniens an continere teneatur, ibid. nu. 27. latissime dicitur utque in fin. 345
Quid si factus adultus ordinationem suam ratificaverit expresse, ibidem n. 40 345
Et quid in eo quid vult in ordine remanere, & uti privilegij Clericali, ibidem n. 48. & 69. pag. 343
Et quid si ordinatus ante usum rationis postea contradixit, & in contradictione perseveraverit tam ante, quam post finem de cunctis anni, ibidem n. 50 345
Et quid si post usum rationis ulque ad finem 14. anni tacuit, sed postea infra triennium reclamavit, ibid. n. 52 345
Et quid in casu converso, ibid. n. 53 345
Et quid si semper tacuit, & habuit in mente negativè, ibidem num. 54. 345
Et quid si tempore ordinationis erat doli capax, & post susceptum ordinem statim contradixit, & perseveraverit in contradictione ulque in finem 14. anni, sed postea tacuit, ibid. n. 70 345
Et quid in casu converso, ibid. n. 73 345
Et quid si consentit tantummodo ante susceptum ordinem, postea vero nec consentit, nec desinit, ibidem num. 74 345
Ordinatus ante annos discretionis, qui nec ante, nec post finem 14. anni infra triennium contradixit, censetur ratificare, ibidem n. 33. 35. & 74. pag. 345
Nec est opus interrogare ordinatum an velit continere, nec, ibidem n. 34 345
Secus in professione, & cur, ibidem n. 35. & seq. & nu. 78 in fine 345
Ordinatus infra annos discretionis non reordinatur, in c. Super inordinat. n. 59. de præben. pag. 189
Ordinatus ad primam tonsuram, vel minores, aut sacros ordines ante ætatem legitimam quas penas incurrit ex Bulla Sixti V. ibid. n. 41 190
Ordinatus Clericum ætate inhabilem ad unum ex sacris ordinibus an suscipiatur à collatione omnium, in c. Vel non est compos, n. 6. de tempor. ordinat. 191
Ordinatus ad sacros extra tempora, vel ante ætatem legitimam, an sine litteris dimissionis ex Bulla Pii II. an sine perpetuo suspensus, ibid. n. 13. 192
Ordinatus a maiore, maior est, & præcedit antiquum si sit eisdem ordinis, secus si inferioris, in c. Cum certum, n. 14. de Maior. & obed. 407
Ordines facer non requirunt usum rationis ex necessitate Sacramenti, sed ex necessitate præcepti tantum, in cap. Tuæ litteræ, n. 13. de Cler. per litem. promot. 343
Opiniones Doctorum referuntur de continentia ordinati ante annos discretionis, ibid. num. 28. & num. seq. ulque ad n. 40 343
Ordines Beneficij annexi, vel non.
Ordines facer ex Concilio Tridentino annexi non debent Canonici, & Portionibus Collegiarum, Ecclesiarum, nec dignitatibus, & divitiis portionibus, sed Canonici, bas taurum, & portionibus Cathedralium, in c. Cum in cunctis, n. 82. & 83. de elect. 41
Ordines sacros Dignitatis, Præbende, vel portioni annexos in Cathedrali, vel Collegiis Ecclesie infra annum non suscipiens an sit ipso iure beneficio privatus, in c. Cum in cunctis, 5. inferiora, num. 35. & seq. ulque in fin. de elect. 33
Esperitium in 5. libro Decret.

Quid ex Concilio Vien. n. 61, ibidem n. 36 55
Et quid ex Concilio Tridentino, ibidem n. 39 55
Ordines sacros Episcopos in vim Concilii Tridentini annexi non potest dignitatibus, sed Canonicibus, & portionibus tantum, in c. Ut Abbates, n. 7. de arat. & qual. 217
Ordo annexus beneficio non requiritur contemporaneè in ipso actu collationis, ibid. n. 9 218
Declaratur, ibid. n. 11 218
Impeditus ex iusta causa suscipere Ordines suo Beneficio annexos, quomvis non sit ipso iure privatus beneficio, tamen privari debet, ibidem n. 33 220
Quod procedit si culpa sua ad talem statum pervenit ut promovetur non possit, alias secus, ibid. n. 34 220
Item procedit in eo, qui impedimentum prius contractum in ordinatione sua subiecit, ibidem, n. 35 220
Ordo annexus duplex, ibid. n. 44 221
Ordinis annexo respectu actus requiritur ordinem in ipso actu collationis beneficii, alias non tenet collatio, ibidem num. 45 221
Ordinis annexo respectu aptitudinis non requiritur ut quis habeat ordinem annexum tempore collationis, sed factus est infra tempus à iure statutum de facer promoveri, ibid. n. 48 221
Nec requirit ætatem ordinis in ipso actu collationis, sed factus est ut provissus sit in ea ætate, ut infra annum promovetur possit, ibid. n. 51 222
Ordinis annexio an, & quando censetur facta respectu actus, vel respectu aptitudinis, ibid. n. 54 ulque ad n. 60 222
Exempla annexionis respectu actus, ibidem num. 55. & seq. 222
Ordo quibus casibus censetur beneficio annexus respectu aptitudinis, ibid. n. 58 223
Ordines non suscipere pro nuda voluntate, & ex iusta causa acquiritur, in cap. Queris, num. 45. de arat. & qualitat. 233
Ordinum annexo respectu aptitudinis non requiritur ætatem ordinis tempore collationis contra opinionem Abbatis, sed respectu actus dumtaxat, in c. Cum in cunctis, n. 65 & seq. de elect. pag. 43
Ordo annexio duplex, ibid. n. 66 43
Ordo dignitatis, vel beneficio annexus non requiritur in ipso actu provisionis, sed sufficit aptitudo, in c. Cum in cunctis, 8. inferiora, n. 70. de elect. 53
Nisi annexio facta sit respectu actus, ibid. n. 12. 53
Ordinem Presbyteratus dignitatis, vel beneficio Curato, aut Parochiali annexum non suscipiens an sit ipso iure beneficio privatus, vel privandus per sententiam, ibid. nu. 15. & seq. ulque in finem. pag. 53
Quid ex 5. inferiora, n. 18 53
Et quid ex c. Licet Canon. de elect. lib. 6. ibid. n. 19 53
Et quid ex c. Statutum, eod. tit. & lib. 23. num. 22 53
Et quid ex Concilio Constantiensi, ibid. n. 43. pag. 53
Et quid ex Concilio Trid. num. 35 53
Ordo procedendi ad versus Beneficiatos reventes ordinari propter crimen, in c. Queris, nu. 44. de arat. & qualitat. 252
Appellatio Clerici reventis ordinari propter impedimentum an sit admittenda, ibid. n. 45. pag. 252
Ordo procedendi contra Beneficiatos reventes ordinari pro sola voluntate, ibid. n. 47 253
Ordines Beneficio non annexos contumaciter reventes suscipere necessitate, vel utilitate Ecclesie exigente, privati potest beneficio, ibidem, n. 48 253
Ordines minores an requirantur ad obtinendum Beneficium curatum, an vero sufficiat prima tonsura, in c. Præterea, n. 2. de arat. & qualitat. 246
Ordines minores requiruntur ad obtinendum Beneficium curatum, tam per viam imperationis, quam electionis, vel institutionis, ibidem, n. 6 246
Ordinatus contentus ob occultum crimen perpetuo beneficii privatus, nisi sine ulla qualitate in aliis Ecclesie negotiis, in c. Queris, n. 6. de arat. & qualitat. 244
Declaratur, ibid. n. 19 248
Reventibus vero pro nuda voluntate subtrahuntur redditus quoque ordinantur, sed beneficia non suscipiuntur, ibid. n. 7. 249
Nisi rebelles cæteris, ibid. n. 8 249
Et Episcopus contra contumaces processerit per subtrahendum sustentum, & nihil profecerit, ibid. n. 9 249
Ordinatus reventes propter occulta peccata non coguntur processerit, sed ex parte, ut de volentibus fiant volentes, ibid. num. 13 249
Nec possunt excommunicari, ibidem, n. 14. pag. 249
Reventes autem pro nuda voluntate practice sunt compellendi, ibid. n. 15 249

INDEX RERUM

Ordinari venientes propter occulta peccata si sine valde... Ordinari tenentes propter occulta peccata si sine valde... Ordinari tenentes propter occulta peccata si sine valde...

Ordinarius, ibidem num. 31 & 63... Ordinarius, ibidem num. 31 & 63... Ordinarius, ibidem num. 31 & 63...

ET VERBORUM.

Ordines conferre extra tempora a jure statuta, & non servatis... Ordines conferre extra tempora a jure statuta, & non servatis...

Materia in ordine ita est ex necessitate Sacramenti, ut sine... Materia in ordine ita est ex necessitate Sacramenti, ut sine...

Ordines conferre extra tempora a jure statuta, & non servatis... Ordines conferre extra tempora a jure statuta, & non servatis...

INDEX RERUM

Et proximitas attenditur Ecclesie, non Terrierii, ibidem & num. 31
Ordinationes facte ab eis, qui a Schismaticis Ordines susceperunt, executionem non conferunt, in c. Quod a Prædecessore, n. 3. de Schismat. pag. 228
Ordinationes facte a Schismaticis irritæ sunt quoad executionem tantum, non autem quoad impressionem characteris, ibid. n. 2. & 27
Ordinatio facta in forma Ecclesie ab Episcopo etiam hæretico, seu schismatico, siue anathemate, in dato siue ordinationem receperit in Ecclesia siue extra, habenda est rata quoad veritatem ordinis, ibidem n. 29
Ordinari potest Clericus primæ Tonfuræ ab Episcopo beneficii etiam tenuissimi, in c. Omnis, n. 92. de penit. & remiss. 135
Ordinatus ab alieno sine licentia proprii est suspensus ipso jure ab executione ordinum, quando proprio Ordinario videbitur, in c. Nullus, n. 8. de Paroch. 378
Vide ibi quod Ordinari.
Ordinari quis potest ab Episc. originis, licet alibi domicilium habeat, in c. Significavit, n. 72. de Paroch. 384
Ordinari merito debet ab Episcopo alieno nisi ejus præbitas, & mores Ordinaris sui testimonio commendentur, in cap. Cum secundum, n. 53. de præben. 113
Etiam in vim licentia Apostolicæ de se promovendi faciendæ ab alieno Episcopo, ibid. n. 54
Ordinans alienum (subditum de Ordinariis licentia potest illi vult, sed non tenetur deserte Ordinarii attestationi, ibidem num. 55
Ordinans subditum alienum ex commissione speciali Episcopi proprii non tenetur requirere an promovendus sit idoneus, in c. Cum secundum, n. 50. & 55. de præben. 113
Et si promotus reperitur sine titulo non tenetur ei providere, qui ordinavit, sed qui commisit, ibid. n. 52
Ordinandi potestas ex limitatione jurisdictionis restringitur cum jurisdictione ad essentialia ordinationis non spectet, in c. Statuimus, n. 53. de supplen. neglig. Prælator. 171
Ordinandi potestas licet non competat inferioribus Prælatibus ex vi consecrationis, sed ex concessione Ecclesie, tamen non restringitur ex limitatione jurisdictionis ad certas personas, ibidem n. 28. & seqq. 172
Ordinandi potestatem habens ex indulto Papæ, ordinando post prohibitionem non imprimit characterem, ibidem num. 32
Procedit si prohibitio sit totalis, secus si restricta ad certas personas tantum, ibidem n. 35. & 46
Ordinandi potestas cur non possit pro parte consecrari, & pro parte non ibid. n. 46
Ordinari ab Episcopi schismaticis etiam ignorantur executionem non recipiunt, in c. Quod a Prædecessore, n. 3. de Schismat. 228
Ordinatus a Prælo non habente potestatem ordinis nihil recipit, & debet iterum ordinari, in c. Statuimus, n. 18. de supplen. neglig. Prælat. pag. 171
Ordinari cum dimissionis Vicarii Collegiæ Ecclesie incident in potestas Concilii Tridentini in c. Significavit, n. 10. de offic. Archid. 380
Vide in ver. Dimissoria.
Ordinari an quis possit ab alieno Episcopo, vel Metropolitanis, si proprius Episcopus sit hæreticus, & Ganonici omnes sint dispersi, in c. Absolutus, n. 29. & seqq. usq. in fin. de Hæreticis, pag. 224
Ordinari quando quis possit ab alieno ob delictum proprii Episcopi, ibid. n. 33
Ordines suscipere an possit exemptus à quo maluerit Episcopo, ibid. n. 30
Ordines per saltum.
Ordinatus ad sacros ordines prætermisiss minoribus, characterem recipit, in c. Tua litteræ, n. 3. & seqq. usq. ad n. 6. de Cler. per salt. prom. 243
Ordinatio in Presbyteratum conferendi sunt ordines inferiores de quibus ignoratur an fuerint collati, ibidem num. 9
Ordinatus per saltum si nolit ministrare non debet præcise cogi ut exerceat ordinem prætermisissum, n. 12
Ordinatus per saltum si ministraverit, habens pro non ordinato in sui præjudicium, nec potest eligi in Episcopatum, ibid. n. 20
Ordinatus in Presbyterum omisso Diaconatu, vel Subdiaconatu recipit characterem, licet non ordinis executionem, in cap. Requisivit, num. 14. de ordinat. ab Episcopo. 204

Ordines quando iterandi.

Ordinationis, & consecrationis substantialia que sunt, in c. Cum venisset, n. 5. de fac. u. & c. pag. 291
Ordinatio, si quid ex substantialibus fuerit omisissum, ex integro est iteranda, ac si nihil esset actum, ibidem num. 6. & 30
Et in c. Presbyter, n. 21. de Sacram. non iter. 306
Ordinatio si aliquid de solemnitate prætermisissum fuerit, non iteratur, sed caute suppletur omisissum, & que sint de solemnitate, ibid. n. 7. pag. 321
In ordinatione si levitas fuerit prætermisissum suppleri possunt ad cautelam, & que dicuntur levia, ibid. n. 9
Ordinatio tota est repetenda, si aliquid omisissum fuerit, de quo dubitetur an sit de substantia ordinis, necne, ibidem num. 14
Hostiensis dicitur contra eos, qui sine scitu præsumunt articulos dubios distine circa substantialia ordinationis, ibidem n. 77
Ordinationis tempore suppletum est quid in ordinatione non fuerit prætermisissum, in cap. Presbyter, num. 8. de fac. non iterat. 306
Ordinationis denominatio cur in facis litteris fiat ab in-positione manuum, ibidem num. 39. pag. 311
Vide in ver. Character.

Ordinum ritus.

Ordo nullus confertur nisi in Missæ celebratione, in c. Curæ contringat, n. 23. de arat. & qualitat. pag. 298
Declaratur, ibid. n. 127
Ordinationes generalis fieri non debent in Capella privata, sed in Ecclesia Cathedrali, in c. In ordinando, nu. 45. de simonia. 147
Missæ, & Jejunium ordinandi, & ordinandi, an sint de substantia Ordinis, vel de solemnitate tantum, in cap. Cum venisset, n. 8. de fac. u. & c. 291

Ordines quoad titulum.

Ordo, & titulus sunt connexa, in cap. Accepimus num. 36. de arat. & qualitate. 277
Ordinationes facte sine certo titulo alim irritæ erant quoad executionem, in c. Cum secundum, num. 18. & 67. de præben. 110
Sed hodie secus, ibid. n. 19. & 68
Ordinatio per Episcopum ad sacros ordines sine titulo nemine præsentante, ordinatur, vel successor compellitur in necessariis providere, donec titulum habeat, in c. Cum secundum, n. 1. de præben. 109
Ordinatio sine certo titulo an, & quando tenetur vitæ necesse ministrare, ibidem n. 20. & seqq. usque in fin. 110
Quid si ordinatus jam erat constitutus in sacro ordine, ibidem n. 23
Et quid si plures Episcopi ordinaverint subditum ratione originis, domicilii, vel beneficii, ibid. n. 24
Et quid in Episcopo alieno, qui ordinavit ex commissione generali Episcopi proprii, ibidem n. 25. pag. 111
Et quid in successore Episcopi ordinantis, ibid. n. 26
Et quid si ordinatus neglexerit petere alimenta ab ordinatore quando erat solvendo, ibidem n. 33
Et quid si Episcopus renunciat Episcopatu, aut esse depositus, ibidem n. 34
Et quid in hæreticis ordinatis, ibid. n. 36. pag. 111
Et quid si titulus ordinato civitas fuerit, aut exinanitus, ibid. n. 41. & 45
Et quid in promotis ad minores ordines sine certo titulo, ibidem num. 47
Et quid si ordinatus aliunde habeat unde vivere possit, ibidem n. 48
Et quid si fuerit ab alio presentatus, & examinatus, ibid. num. 49
Et quid in Episcopo alieno, cui Diocesanus commisit ut certas personas ordinaret, ibid. n. 50. & 58
Et quid in alieno, qui ordinavit in vim licentiæ de se promovendi faciendo à quo concitue Ausiæ, ibidem num. 59
Et quid si ordinatus furtivè de se in numerum ordinandorum intruisset, ibidem n. 61

Et quid

ET VERBORUM.

Et quid si confesso titulo ordinationem deceperit, ibidem num. 62. & 66. usque in fin. 111
Successor tenetur ex delicto Episcopi, qui Clericum sine titulo ordinavit, ibidem n. 27. & seqq. 111
Ordinator tenetur constituere ordinato ad sacros ordines sine certo titulo unde perpetuo vivere possit, ibidem num. 35
Obligatio Episcopi ordinantis Clericum sine titulo oritur ex contrahit, vel quasi, & ideo transit ad hæredem, ibid. num. 37
Obligatio, que contrahitur ex ordinatione sine titulo an sit realis, vel personalis, ibidem n. 40. pag. 112
Episcopus tenetur providere ordinatis si eorum patrimonio percat caumata, vel alluvione, ibid. n. 46
Ordinatus ad sacros sine titulo post Concilium Tridentinum an sint suspensi ab executione ordinum, ac si ministraverint irregulares, ibidem n. 63
Ordinari sine titulo ex Constitutione Sixti V. suspensi erant ab executione ordinum, ac si ministraverint irregulares, sed ea Constitutio redacta fuit à Clemente VIII, ad terminos juris, & Concilii Tridentini, ibid. n. 65
Ordinatus ad sacros ordines, qui confesso titulo ordinationem deceperit, an incidat in suspensionem ab ordinum executione, ibidem n. 66. & seqq. usque in finem 114
Ordinari sine certo titulo beneficii, vel patrimonii quas penas incurrit secundum jus antiquum, medium, & novissimum, ibid. n. 67
Ordinatus ad sacros ordines sine titulo à pluribus Episcopis potest quemlibet in solidum convenire pro alimentis, in c. Episcopus, n. 7. de præben. 87
Is tamen qui non ordinavit, non tenetur ex facto ordinari, ibid. n. 6
Ordinatus ad sacros sine titulo beneficii, vel patrimonii ordinatur tenetur vitæ necessaria ministrare, ibid. n. 7
Ordinatus ad sacros ordines sine titulo si ex patrimonio sustentari valeat, non potest petere alimenta ab ordinatore, ibidem n. 6. & seqq. pag. 88
Et quid post Concilium Tridentinum, ibidem n. 29
Ordinatus ad sacros ordines an possit petere alimenta ab ordinatore, licet habeat patrimonium sufficiens si ad illius titulum expresse ordinatus non fuerit, ibidem n. 18
Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. n. 23. & 29. 86
Ordinatus si habeat patrem divitem, à quo possit exigere alimenta, non potest illa petere ab ordinatore, ibidem n. 20
Secus post Concilium Tridentinum, ibid. n. 26. pag. 86
Ordinatus ad sacros ordines sine titulo ab ordinatore iuste petit beneficium, nisi post ordinationem se reddiderit indignum, in c. Accepimus, nu. 1. & seqq. de arat. & qualitat. 274
Ordinatio ad sacros sine titulo, ac beneficium petenti, nec ordinatur, nec successor potest objicere quod sit literatus, ibidem n. 11
Ordinatus ad titulum patrimonii de jure communi non potest invitatus detineri in Diocesi in cap. Ad audientiam, n. 30. de renunciat. 148
Secus post Concilium Tridentinum, ibid. n. 32. pag. 148
Vide in ver. Clericus quoad titulum.
Episcopus non potest quemquam ad sacros ordines promoveri ad titulum pensionis, nisi pro necessitate, vel commoditate ecclesiarum suarum, in cap. Ad audientiam, n. 35. de Relept. 244
Pensio non est titulus ad ordines sacros nisi dispensative, ibidem n. 36
Ordinari in modo potest ad titulum officii manualis, in c. De Recloribus, n. 27. de Cler. agrot. pag. 197
Ordinatus per metum si ordinem exerceat ignorans nullitatem an censetur ratificare, in c. Significatum, num. 14. de Regular. 43
Ordinatus coactè ad ordinem Subdiaconatus an tenetur ad continentiam, in c. Majores, n. 90. & seqq. usque in finem de baptis. 357
Quid si coactio sit absoluta, ibid. n. 91
Et quid si coactio sit conditionalis, seu per metum, ibidem num. 92
Quid si metus sit leve, ibid. num. 92
Et quid si metus sit cadens in constantem virum, ibidem num. 94
Et quid si ordinatus prius habebat uxorem, ibidem num. 95
Et quid si uxorem non habebat, ibid. n. 98
Ordinatus ad Subdiaconatum per coactionem absolutam non tenetur continere, quia nec recepit characterem, ibid. num. 91

Ordinatio per metum non succurritur actione, quod metus causa, quia contra impressionem characteris restituito dicit non potest, ibidem n. 100
Ordinatus ad sacros ordines per vim conditionalem, nisi continetur privilegio Clericalibus non gaudet, ibidem num. 102
Ordinatus ad Subdiaconatum per vim, & metum non tenetur continere, licet uxorem non habeat, secundum opinionem, quam vltimò firmavit Rota, ibidem num. 103. & seqq. usque ad n. 103. pag. 328
Erlervat Cancellaria, & Penitentaria, ibid. n. 108. 328
Ordinatus ad Subdiaconatum per vim conditionalem tenetur vivere secus dum essentiam Subdiaconatus, sed non secus dum illius accidentia, ibidem n. 112
Ordinatus ad sacros per metum proveniente ab intrinseco, & causis naturalibus tenetur continentiam servare, ibidem n. 116
Vide in ver. coactio, & in ver. Ordo quoad continentiam.
Organum vocis est fallax, in c. Consultationi, n. 8. de sponsalib. & matrim. 12
Orientalis Ecclesia non ideo excusatur à lege continentie quod illam non susceperit, sed quia Papa eius consuetudinem approbavit, in c. Treguas, n. 58. de Treg. & pac. 527
Ore non aliud loquamur, & aliud corde, ne lituus Judæ, & Herodiani in cap. Falsidicus, n. 166. de crim. falli. 319
Ostiaris, & Acolytki officia que sunt, in cap. Cum contingat, n. 60. de arat. & qual. 282
Ostium continetur appellatio domus, in c. Cum contingat, n. 134. de arat. & qual. 275
Ostracismus laudatur à Xenophonte, in c. Neregiologi, nu. 54. de Regular. 119
Oves Christi sunt omnes tam fideles, quam infideles per creationem, licet non sint de ovili Ecclesie, in cap. Canonum statuta, n. 65. de Constitut. 25
Ovis cum minaretur Sacerdotibus, à Deo lepra percussus est, in cap. Ecclesia S. Marie, n. 14. de Constitut. 162

P.

Pañum ut receptus solvat pensionem collaris debitam non est simoniacum, in c. Præterea, num. 82. Ne quel. vices lras, 197
Ad Pañi observantiam pacificens compelli debet per censuram Ecclesiasticam, in c. Anrigonus, n. 3. de pactis. 533
Pacta contra leges, aut bonos mores, vel alia captoia non sunt servanda, ibid. n. 4
Pactum non servans peccat mortaliter, & restituitur contra opinio quorundam Theologorum, ibid. n. 5
Pactum obligat, que ex pacto proficitur habet concursum juris naturalis, & divini, ibidem n. 6
Pactum violatio opponitur iustitiæ, & charitati, ibid. n. 8
Pactum quantumcumque nudum parit actionem secundum Canones, ibidem n. 15. usque ad n. 31
Deus, & bona conscientia non distinguunt inter pactum nudum, & velicum, ibidem n. 17
Pactum nudum quid sit, ibid. n. 18
Pactum nudum vestitur sex modis, ibidem n. 19, pag. 334
Pactum nudum vestitur chirographo, ibid. n. 20, pag. 334
Pactum nudum de jure civili parit actionem, ibid. n. 21
Fallit in octo casibus, ibidem n. 22
Pactum nudum de jure Canonico dicitur vestitum robore Canonice sanctionis, ibidem n. 24
Ex Pacto nudo in foro Ecclesie an possit procedi per vim actionis inter laicos subiectos Imperio, an vero sit procedendum per evangelicam denunciationem, ibid. n. 25
Index laicus in terra subiectus Imperio potest repellere agentem contra laicum ex nudo pacto, ibidem n. 26
Secus in terra Ecclesie, ibid. n. 27
Pactum per quod beneficium debet pecunia resignari, non valet, in c. Cum pidem, n. 1. de Pactis. 541
Pacta iniuta cum Principe cum subdito servanda sunt etiam per successorem, in c. Ex epistola, n. 2. de probat. ibid. 548
Pactum de redimendo in lib. illis exebatur officiorum amissionem expresse, sed supponitur redimendi facultas, ibid. n. 10
Pactum omne, & conventio in beneficiis, & aliis spiritalibus simoniam inducit, in c. Tua litteræ, num. 15. de simonia. 175
Pactum dandi spiritalia pro spiritali an fieri possit sine violatione simoniam, ibidem n. 22. similiter pag. 175
Pacta si respiciant tantum religionem, immutari possunt per Papam etiam si sint licita, secus si respiciant commodum temporale, in c. Significatum, n. 26. de præben. 109
Pactum interdicti non potest præjudicare superiori, ibid. num. 27.